

Europeiska unionens officiella tidning

L 58

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioåttonde årgången

3 mars 2015

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ Rådets förordning (EU) 2015/322 av den 2 mars 2015 om genomförandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden	1
★ Rådets förordning (EU) 2015/323 av den 2 mars 2015 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden	17
★ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/324 av den 2 mars 2015 om genomförande av artikel 17.3 i förordning (EU) nr 224/2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Centralafrikanska republiken	39
★ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/325 av den 2 mars 2015 om genomförande av artikel 13 i förordning (EU) nr 356/2010 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ mot bakgrund av situationen i Somalia	41
★ Kommissionens förordning (EU) 2015/326 av den 2 mars 2015 om ändring av bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) vad gäller polycykliska aromatiska kolväten och ftalater ⁽¹⁾	43
★ Kommissionens förordning (EU) 2015/327 av den 2 mars 2015 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 vad gäller krav för utsläppande på marknaden och användningsvillkor för tillsatser som innehåller preparat ⁽¹⁾	46
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/328 av den 2 mars 2015 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 vad gäller den handling vid införsel som ska användas för foder och livsmedel av animaliskt ursprung ⁽¹⁾	50

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/329 av den 2 mars 2015 om undantag från unionens bestämmelser om djur- och folkhälsa vad gäller införsel till Europeiska unionen av livsmedel av animaliskt ursprung avsedda för Expo Milano 2015 i Milano (Italien) ⁽¹⁾	52
Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/330 av den 2 mars 2015 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	64

BESLUT

★ Rådets beslut (Gusp) 2015/331 av den 2 mars 2015 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan	66
★ Rådets beslut (Gusp) 2015/332 av den 2 mars 2015 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien och för krisen i Georgien	70
★ Rådets beslut (EU) 2015/333 av den 2 mars 2015 om utnämning av en italiensk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	74
★ Rådets beslut (EU) 2015/334 av den 2 mars 2015 om ändring av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig	75
★ Rådets beslut (Gusp) 2015/335 av den 2 mars 2015 om ändring av beslut 2010/231/Gusp om restriktiva åtgärder mot Somalia	77
★ Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2015/336 av den 2 mars 2015 om genomförande av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken	79
★ Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2015/337 av den 2 mars 2015 om genomförande av beslut 2010/231/Gusp om restriktiva åtgärder mot Somalia	81
★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/338 av den 27 februari 2015 om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpatoget aviär influensa av subtyp H5N8 i Ungern ⁽¹⁾	83

Rättelser

★ Rättelse till rådets beslut 2014/401/Gusp av den 26 juni 2014 om Europeiska unionens satellitcentrum och om upphävande av gemensam åtgärd 2001/555/Gusp om inrättade av Europeiska unionens satellitcentrum (EUT L 188, 27.6.2014)	86
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/322

av den 2 mars 2015

om genomförandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i ändrad lydelse ⁽¹⁾ (nedan kallat AVS–EU-partnerskapsavtalet),

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig ⁽²⁾ (nedan kallat *det interna avtalet*), särskilt artikel 10.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska investeringsbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I AVS–EU-ministerrådets beslut nr 1/2013 ⁽³⁾ fastställs den fleråriga budgetramen för samarbetet med staterna i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS-länderna) för perioden 2014–2020 genom införandet av en ny bilaga Ic till AVS–EU-partnerskapsavtalet.
- (2) I det interna avtalet fastställs de olika finansieringsramarna för elfte Europeiska utvecklingsfonden (EDF) samt bidragsnyckeln för och bidragen till elfte EUF. Vidare inrättas EUF-kommittén och kommittén för investeringsanslag (nedan kallad *investeringskommittén*) samt fastställs röstfördelningen för dessa kommittéer och principen om att dessa kommittéer ska fatta sina beslut med kvalificerad majoritet.
- (3) Vidare fastställs det totala beloppet för unionens bistånd till gruppen av stater i AVS (nedan kallade *AVS-staterna*) (med undantag av Sydafrika) och de utomeuropeiska länderna och territorierna (nedan kallade *ULT*) för sjuårsperioden 2014–2020 till 30 506 miljoner euro, vilket finansieras med medel från medlemsstaterna. Av detta belopp ska 29 089 miljoner euro anslås till AVS-staterna i enlighet med den fördelning som anges i den fleråriga budgetramen för 2014–2020 i bilaga Ic till AVS–EU-partnerskapsavtalet, 364,5 miljoner euro anslås till ULT och 1 052,5 miljoner euro anslås till kommissionen för stödutgifter i förbindelse med kommissionens programplanering och genomförande av EUF, av vilket åtminstone 76,3 miljoner euro ska tilldelas kommissionen för de åtgärder för att förbättra EUF-programmens effekt som avses i artikel 6.3 i det interna avtalet.
- (4) Anslaget från elfte EUF till ULT regleras av rådets beslut 2013/755/EU ⁽⁴⁾ och dess genomförandebestämmelser samt eventuella senare uppdateringar av dessa.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 173, 26.6.2013, s. 67.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (5) Åtgärder som omfattas av och är berättigade till stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽¹⁾ bör få finansieras från elfte EUF endast under exceptionella omständigheter när stödet behövs för att säkerställa kontinuitet i samarbetet vid övergången från krisituation till stabila utvecklingsförhållanden och inte kan finansieras från unionens allmänna budget.
- (6) Den 11 april 2006 godkände rådet principen att finansiera den fredsbevarande resursen för Afrika från EUF och enades om de framtida arrangemangen för och utformningen av resursen.
- (7) AVS-länderna kommer även att vara berättigade till stöd från unionen under de tematiska program som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 ⁽⁵⁾. Dessa program bör tillföra ett mervärde till, vara förenliga med samt komplettera de program som finansieras med medel från elfte EUF.
- (8) Såsom anges i skäl 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 ⁽⁶⁾, får medel göras tillgängliga från Europeiska utvecklingsfonden i syfte att främja den internationella dimensionen av den högre utbildningen i enlighet med de förfaranden som styr detta instrument till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från tredjeländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i förordning (EU) nr 1288/2013 kommer att gälla för användningen av dessa medel.
- (9) Det regionala samarbetet mellan AVS-staterna, ULT och unionens yttersta randområden bör främjas ytterligare. I enlighet med artikel 10.1 i det interna avtalet bör genomförandeförordningen innehålla lämpliga åtgärder som gör det möjligt att matcha finansiering av anslag från elfte EUF och Europeiska regionala utvecklingsfonden för att finansiera samarbetsprojekt mellan unionens yttersta randområden och AVS-staterna samt ULT i Västindien, Västafrika och Indiska oceanen, särskilt förenklade mekanismer för gemensam förvaltning av sådana projekt.
- (10) För att genomföra elfte EUF bör förfarandet för programplanering, granskning och godkännande av bistånd fastställas, liksom närmare föreskrifter för övervakningen av hur biståndet används.
- (11) Det europeiska samförståndet om utveckling av den 22 december 2005 och rådets slutsatser av den 14 maj 2012 med titeln *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring* bör utgöra den allmänna politiska ramen att följa vid programplaneringen och genomförandet av elfte EUF. Denna ram omfattar även de internationellt överenskomna principerna om biståndseffektivitet som t.ex. principerna i Parisförklaringen om biståndseffektivitet (2005), EU:s uppförandekod om arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken (2007), EU:s riktlinjer för Accra-handlingsplanen (2008), EU:s gemensamma ståndpunkt, däribland EU:s öppenhetsgaranti och andra aspekter på öppenhet och ansvarsutkrävande, inför det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan, vilket bland annat resulterade i Busandokumentet (2011), handlingsplanen för jämställdhet när det gäller yttre åtgärder (2010) och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, vilken unionen är part i.
- (12) Den 14 maj 2012 antog rådet slutsatser om *Det framtida upplägget för EU:s budgetstöd till tredjeländer*. I dessa slutsatser sade sig rådet vara fast beslutet att använda budgetstödet på ett effektivt sätt för att stödja fattigdomsminskning och användningen av ländersystem, göra biståndet mer förutsägbart samt stärka partnerländernas egenansvar för utvecklingspolitik och reformer, i linje med det europeiska samförståndet om utveckling, agendan för förändring och den internationella agendan för biståndseffektivitet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (EUT L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (EUT L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (EUT L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EUT L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

- (13) Unionen bör främja en heltäckande strategi för insatser vid kriser och katastrofer och i konfliktpåverkade och instabila situationer, bland annat övergångssituationer. En sådan strategi bör främst bygga på rådets slutsatser om säkerhet och utveckling, om unionens hantering av instabila situationer och om förebyggande av konflikter samt andra relevanta senare slutsatser. Unionen bör tillämpa metoderna och principerna i den nya given om engagemang i instabila stater. Detta torde också bidra till att säkerställa en lämplig jämvikt mellan säkerhetsmässiga, diplomatiska, utvecklingsmässiga och humanitära strategier och koppla samman insatser på kort sikt med långsiktigt institutionellt stöd.
- (14) I sina slutsatser av den 12 december 2013 om rapporten från kommissionen om EU:s stöd till demokratisk samhällsstyrning med fokus på samhällsstyrningsalternativet konstaterade rådet att inslag av en incitamentsbaserad strategi i programplaneringen, oaktat partnerlandets behov och unionens åtagande att tillhandahålla förutsägbar finansiering, kan stimulera framsteg och resultat i fråga om demokratisk samhällsstyrning och på ett dynamiskt sätt bör överensstämma med graden av engagemang och framsteg vad gäller mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning. Rådet konstaterade också att en incitamentsbaserad strategi fungerar bäst, när en kritisk massa av finansiering finns tillgänglig för att skapa betydande genomslagskraft och resultat och anslag ingår i en bredare strategi för unionens engagemang, även om ekonomiska incitament inte räcker för att få till stånd demokratiska reformer. En incitamentsbaserad strategi bör beakta tidigare erfarenheter och lärdomar som dragits om sådana resultatbaserade mekanismer som samhällsstyrningsinitiativet i tionde EUF.
- (15) Under 2013 höll EUF-kommittén, som inrättades i enlighet med det interna avtalet för tionde EUF⁽¹⁾, flera inledande diskussioner om metoden för bestämmande av de fleråriga vägledande tilldelningarna av medel för elfte EUF. Under diskussionerna lades grunden för ett slutligt godkännande av nationella vägledande tilldelningar.
- (16) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom att man, i förekommande fall, använder finansiella instrument med hävstångseffekt. Unionen bör även sträva efter att skapa samstämmighet mellan unionens yttre åtgärder på andra områden vid utformningen av sin politik för utvecklingssamarbete, sin strategiska planering samt sin programplanering och sitt genomförande av åtgärder.
- (17) Klimatförändring och skydd av miljön hör till de stora utmaningar som unionen står inför och där det finns ett akut behov av åtgärder på internationell nivå. I enlighet med den avsikt som redovisas i kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020*, där man lyfte fram unionens åtagande att inom ramen för dess inre och yttre politik främja smart och hållbar tillväxt för alla genom att föra samman pelarna ekonomi, samhälle och miljö, bör denna förordning så långt som möjligt bidra till målet att öka den andel av unionens totala budget som avser klimatåtgärder till minst 20 %, dock med iakttagande av den princip om partnerskap med AVS-staterna som fastslås i AVS-EU-partnerskapsavtalet. Åtgärder i riktning mot ett koldioxidsnålt och klimattåligt samhälle bör närhelst det är möjligt vara ömsesidigt stödjande så att deras verkan förstärks.
- (18) Såväl unionen som de enskilda medlemsstaterna bör se till att skapa mer konsekvens och komplementaritet i sin politik för utvecklingssamarbete, bland annat genom att ta fasta på partnerländernas och partnerregionernas prioriteringar på landsnivå och regional nivå. För att man ska kunna garantera att unionens och medlemsstaternas politik för utvecklingssamarbete verkligen kompletterar och förstärker varandra bör man arbeta mot en gemensam flerårig programplanering och dess efterföljande steg på lokal nivå, och i synnerhet gemensamma analyser, gemensamma svarsåtgärder, arbetsfördelningar, vägledande finansiella tilldelningar och i förekommande fall gemensamma resultatramar.
- (19) Vid toppmötet mellan EU och Afrika i december 2007 antogs det strategiska partnerskapet Afrika-EU, vilket därefter bekräftades vid toppmötet mellan EU och Afrika i november 2010. Rådet har även antagit slutsatser om den gemensamma partnerskapsstrategin för EU och Västindien den 19 november 2012, vilka ersätter rådets slutsatser av den 11 april 2006 om partnerskapet mellan EU och Västindien. Vad gäller Stillehavsområdet har rådet antagit slutsatser om ett förnyat utvecklingspartnerskap mellan EU och Stillehavsområdet den 14 maj 2012, vilka uppdaterar och kompletterar den strategi som antogs 2006 (rådets slutsatser av den 17 juli 2006).
- (20) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa påföljder vid behov. Dessa åtgärder bör genomföras i överensstämmelse med de tillämpliga avtalen med internationella organisationer och tredjeländer.

⁽¹⁾ Internt avtal mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS-EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig (EUT L 247, 9.9.2006, s. 32).

- (21) Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Mål och kriterier för stödberättigande

1. Det geografiska samarbetet med AVS-staterna och AVS-regionerna inom ramen för elfte EUF ska grunda sig på de mål, grundläggande principer och värderingar som återspeglas i de allmänna bestämmelserna i AVS-EU-partnerskapsavtalet.
2. Inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder, det europeiska samförståndet om utveckling och agendan för förändring, med senare ändringar och tillägg, ska följande gälla:
 - a) Det främsta målet för samarbetet enligt denna förordning ska vara att minska och på lång sikt utrota fattigdomen.
 - b) Samarbetet enligt denna förordning ska även bidra till att
 - i) främja en hållbar och inkluderande ekonomisk, social och miljömässig utveckling,
 - ii) befästa och stödja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och relevanta principer i den internationella rätten, och
 - iii) genomföra en rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter.

Relevanta indikatorer, bland annat indikatorer för mänsklig utveckling, som millennieutvecklingsmål 1 i det första stycket punkt a och millennieutvecklingsmål 1 till 8 i det stycket punkt b och, efter 2015, övriga indikatorer som överenskommits på internationell nivå av unionen och dess medlemsstater, ska användas för att mäta om målen som avses i det stycket har uppnåtts.

3. Programplaneringen ska utformas så att den i största möjliga utsträckning uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av OECD:s biståndskommitté (OECD/DAC), med hänsyn till unionens målsättning att se till att minst 90 % av dess övergripande externa bistånd under perioden 2014–2020 utgörs av offentligt utvecklingsbistånd.
4. Åtgärder som omfattas av och som är bidragsberättigande enligt förordning (EG) nr 1257/96 ska i princip inte finansieras inom ramen för den här förordningen, utom om det är nödvändigt för att trygga kontinuiteten i samarbetet vid övergången från en krissituation till stabila utvecklingsförhållanden. I dessa fall ska man fästa särskild vikt vid att se till att det finns en koppling mellan det humanitära biståndet, återanpassningsbiståndet och utvecklingsbiståndet och att de bidrar till katastrofriskreducering och återhämtning.

Artikel 2

Allmänna principer

1. Vid genomförandet av denna förordning ska konsekvens med andra områden av unionens yttre åtgärder och med andra berörda politikområden samt konsekvens i utvecklingspolitiken säkerställas i enlighet med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Därför ska åtgärder som finansieras enligt denna förordning, inbegripet dem som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), bygga på den samarbetspolitik som fastställs i dokument såsom överenskommelser, deklarationer och handlingsplaner som är gemensamma för EU och berörda tredjeländer och regioner, samt på unionens beslut, särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.
2. Unionen och medlemsstaterna ska arbeta för en gemensam flerårig programplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara strategier. De får genomföra gemensamma åtgärder, bland annat gemensamma analyser av och gemensamma svarsåtgärder på dessa strategier, i syfte att identifiera sektorer för prioriterade insatser och göra arbetsfördelningar inom ett land, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av arrangemang för samfinansiering och delegerat samarbete.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

3. Unionen ska främja en multilateral strategi för globala utmaningar och i tillämpliga fall samarbeta med medlemsstaterna och partnerländerna i det hänseendet. Den ska i tillämpliga fall främja samarbete med internationella organisationer och organ och andra bilaterala givare.

4. Förbindelserna mellan unionen och dess medlemsstater och partnerländerna ska grunda sig på och främja de gemensamma värderingar som rör mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen samt principerna om ägarskap och ömsesidig ansvarighet. Stöd till partner ska anpassas till deras utvecklingsmässiga situation, åtaganden och framsteg när det gäller mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och goda styrelseformer.

Dessutom ska det i förbindelserna med partnerländerna tas hänsyn till hur väl dessa länder sluter upp bakom och genomför internationella avtal och avtalsmässiga förbindelser med unionen, däribland på området migration enligt AVS-EU-partnerskapsavtalet.

5. Unionen ska främja ett effektivt samarbete med partnerländer och partnerregioner i enlighet med bästa internationella praxis. Den ska så långt som möjligt anpassa sitt bistånd till sina partners nationella och regionala strategier, reformpolitik och förfaranden samt stödja demokratiskt ägarskap liksom nationell och ömsesidig ansvarighet. I detta syfte ska unionen främja:

- a) En utvecklingsprocess som leds och ägs av partnerlandet eller partnerregionen, vilket omfattar ökad användning av lokal expertis.
- b) En rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter – medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella – för att integrera människorättsprinciper i genomförandet av denna förordning, för att bistå partnerländer i genomförandet av deras internationella åtaganden på människorättsområdet och för att stödja rättighets-havarna, med fokus på fattiga och sårbara grupper, när de hävdar sina rättigheter.
- c) Egenmakt för befolkningen i partnerländerna, utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med bred medverkan av alla samhällssegment i utvecklingsprocessen och i den nationella och regionala dialogen, inbegripet den politiska dialogen. Det ska läggas särskild vikt vid den roll som parlamentet, de lokala myndigheterna respektive det civila samhället har att spela, bl.a. vad gäller medinflytande, tillsyn och ansvarighet.
- d) Effektiva metoder och instrument för samarbete i enlighet med OECD/DAC:s bästa praxis, vilket inbegriper innovativa instrument såsom en blandning av bidrag och lån och andra riskdelningsmekanismer inom utvalda sektorer och länder samt engagemang från den privata sektorn, varvid hänsyn ska tas till frågorna om skuld hållbarhet och antal mekanismer för detta samt kravet på systematisk bedömning av inverkan i enlighet med målen för denna förordning, särskilt fattigdomsbekämpning, liksom särskilt budgetstöd såsom avtal om statsbyggande. Alla program, insatser och metoder och instrument för samarbete ska anpassas efter varje partnerlands eller partnerregions särskilda förhållanden, med tonvikt på programbaserade tillvägagångssätt, tillhandahållande av förutsebar biståndsfinansiering, mobilisering av privata resurser, inbegripet resurser från den lokala privata sektorn, icke-diskriminerande tillgång till grundläggande tjänster för alla samt utveckling och användning av landsspecifika system.
- e) Mobilisering av inhemska intäkter och förstärkning av partnerländernas skattepolitik i syfte att minska fattigdomen och biståndsberoendet.
- f) Bättre genomslag för politiska strategier och programplanering genom samordning, konsekvens och harmonisering mellan givare i syfte att skapa synergieffekter och undvika överlappningar och dubbelarbete, förbättra komplementariteten och stödja initiativ som omfattar alla givare samt genom samordning i partnerländer och partnerregioner med tillämpning av överenskomna riktlinjer och principer för bästa praxis när det gäller samordning och biståndseffektivitet.
- g) Resultatbaserade utvecklingsstrategier, bl.a. öppna och landstyrda resultatramar, som i förekommande fall grundar sig på internationellt överenskomna mål och jämförbara och sammantagna indikatorer, såsom dem för millennieutvecklingsmålen, för att bedöma och rapportera resultat, t.ex. resultat, utfall och effekt för utvecklingsbiståndet.

6. Unionen kommer bland annat att stödja bilateralt, regionalt och multilateralt samarbete och dialog, partnerskapsavtalens utvecklingsdimension och trepartssamarbete. Unionen ska främja syd-syd-samarbete.

7. Unionen ska för sina åtgärder på området utvecklingsbistånd när så är lämpligt använda sig av och dela med sig av medlemsstaternas reform- och övergångserfarenheter och de lärdomar som dragits därav.

8. Unionen ska eftersträva regelbundna informationsutbyten med aktörerna i partnerskapet, i enlighet med artikel 4 i AVS-EU-partnerskapsavtalet.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING OCH FÖRDELNING AV MEDEL

Artikel 3

Allmän ram för fördelning av medel

1. Kommissionen ska fastställa de fleråriga vägledande tilldelningarna av medel för varje AVS-stat och AVS-region och för samarbetet mellan AVS-staterna på grundval av kriterierna som föreskrivs i artiklarna 3, 9 och 12c i bilaga IV i AVS-EU-partnerskapsavtalet, inom de finansiella ramar som anges i artikel 2 i det interna avtalet.
2. Vid fastställandet av de vägledande nationella tilldelningarna ska en differentierad strategi tillämpas så att partnerländerna kan garanteras ett specifikt och skräddarsytt samarbete som grundar sig på följande faktorer:
 - a) Landets behov.
 - b) Landets kapacitet att generera och få tillgång till ekonomiska resurser och dess förmåga att absorbera stödet.
 - c) Landets engagemang och resultat.
 - d) Den potentiella inverkan av unionens bistånd.

De länder som har störst behov, särskilt de minst utvecklade länderna, låginkomstländer samt länder som befinner sig i krissituationer, efterkrissituationer eller som är instabila eller sårbara, ska prioriteras vid tilldelning av resurser.

Unionen ska anpassa sitt bistånd genom dynamiska, resultatnriktade och landsspecifika åtgärder enligt artikel 7.2 till landets situation samt dess åtagande och framsteg med avseende på bland annat god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och dess förmåga att genomföra reformer och motsvara det egna folkets krav och behov.

3. EUF-kommittén ska diskutera metoden för att fastställa de fleråriga vägledande tilldelningar av medel som avses i punkt 1.

Artikel 4

Allmän ram för programplaneringen

1. Programplaneringen av det bistånd till AVS-staterna och AVS-regionerna inom ramen för AVS-EU-partnerskapsavtalet ska genomföras i enlighet med de allmänna principer som anges i artiklarna 1–14 i bilaga IV till det avtalet och i enlighet med de allmänna principer som anges i artiklarna 1 och 2 i denna förordning.
2. Programplaneringen ska, utom i de fall som avses i punkt 3, genomföras tillsammans med det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen och i ökande utsträckning anpassas till partnerlandets eller partnerregionens strategier för fattigdomsbekämpning eller liknande strategier.

Unionen och dess medlemsstater ska samråda med varandra i ett tidigt skede av och under hela programplaneringsprocessen i syfte att skapa konsekvens, komplementaritet och samstämmighet mellan varandras samarbetsåtgärder. Detta samråd kan leda till gemensam programplanering med medlemsstater som är lokalt företrädade. Den gemensamma programplaneringen bör bygga på de komparativa fördelarna hos unionens givare. Övriga medlemsstater uppmanas att bidra i syfte att förstärka unionens gemensamma yttre åtgärder.

EIB:s finansieringstransaktioner ska bidra till unionens allmänna principer, i synnerhet de som anges i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet, såsom att minska fattigdom genom hållbar tillväxt för alla samt ekonomisk, miljömässig och social utveckling. EIB och kommissionen bör där så är lämpligt försöka maximera synergieffekterna i programplaneringsprocessen för elfte EUF. I syfte att öka samstämmigheten när det gäller unionens yttre åtgärder ska EIB i ett tidigt skede rådfrågas i frågor som rör dess specialområden och verksamhet.

Andra givare och utvecklingsaktörer, bl.a. företrädare för det civila samhället och regionala och lokala myndigheter ska även rådfrågas.

3. Vid sådana omständigheter som avses i artiklarna 3.3 och 4.5 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet får kommissionen anta särskilda bestämmelser om programplanering och genomförande av utvecklingsbiståndet genom att själv förvalta de resurser som anslagits till staten i fråga i enlighet med relevanta EU-politikområden.
4. Unionen kommer i princip att koncentrera sitt bilaterala bistånd till högst tre sektorer, enligt överenskommelse med partnerländerna.

Artikel 5

Programplaneringsdokument

1. Strategidokument utarbetas av unionen och partnerlandet eller den berörda regionen för att ge en sammanhängande ram för utvecklingssamarbetet som överensstämmer med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för AVS-EU-partnerskapsavtalet och som är förenlig med de principer som anges i artiklarna 2, 8 och 12a i bilaga IV i det avtalet.

Utarbetandet och genomförandet av strategidokumentet ska följa principerna för biståndseffektivitet: nationellt ägarskap, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till mottagarlandets eller mottagarregionens system, ömsesidig ansvarighet och resultatorientering, i enlighet med artikel 2 i denna förordning. Programplaneringsperioden måste, i princip, synkroniseras med partnerlandets strategicykler.

2. Om partnerlandet eller den berörda regionen ger sitt samtycke ska det inte krävas något strategidokument för
 - a) länder eller regioner som har en utvecklingsstrategi i form av en utvecklingsplan eller motsvarande utvecklingsdokument som godtas av kommissionen som grund för motsvarande fleråriga vägledande program, vid antagande av det senare dokumentet,
 - b) länder eller regioner för vilka unionen och medlemsstaterna har antagit ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument,
 - c) länder eller regioner för vilka det redan finns ett gemensamt ramdokument som fastställer en heltäckande unionsstrategi för förbindelserna med det berörda landet eller den berörda regionen och i vilket utvecklingspolitiken ingår som en del,
 - d) regioner som har en strategi som överenskommit gemensamt med unionen,
 - e) länder där unionen avser att synkronisera sin strategi med en ny nationell cykel som inleds före den 1 januari 2017; i sådana fall kommer det fleråriga vägledande programmet för interimspenoden mellan 2014 och inledandet av den nya nationella cykeln att omfatta unionens insatser för det berörda landet.
3. Strategidokument ska inte krävas för länder eller regioner som får ett första anslag från unionen enligt denna förordning som inte överstiger 50 miljoner euro för perioden 2014–2020. I sådana fall kommer de fleråriga vägledande programmen att omfatta unionens insatser för de berörda länderna eller regionerna.

Om de alternativ som anges i punkterna 2 och 3 inte är godtagbara för partnerlandet eller partnerregionen ska ett strategidokument utarbetas.

4. Med undantag för sådana omständigheter som avses i artikel 4.3 ska de fleråriga vägledande programmen grunda sig på en dialog med partnerlandet eller partnerregionen och utarbetas på grundval av strategidokument eller liknande dokument som det hänvisas till i den här artikeln samt ska vara föremål för ett avtal med det berörda landet eller den berörda regionen.

Vid tillämpningen av denna förordning får det gemensamma fleråriga programplaneringsdokument som avses i punkt 2 b i den här artikeln, om det överensstämmer med de principer och villkor som fastställs i det här stycket och inbegriper en vägledande tilldelning av medel, i överensstämmelse med förfarandet i artikel 14 betraktas som det fleråriga vägledande programmet i överenskommelse med partnerlandet eller partnerregionen.

5. Fleråriga vägledande program ska fastställa de prioriterade sektorer som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och vägledande tilldelning av medel, både totalt och per prioriterat område. De ska även fastställa hur de program som föreslås ska bidra till den övergripande landsstrategi som avses i denna artikel och hur de ska bidra till förverkligandet av agendan för förändring.

I enlighet med principerna för biståndseffektivitet ska man i strategin för samarbetet mellan AVS-staterna undvika splittring samt säkerställa komplementaritet med de nationella och regionala programmen och ett verkligt mervärde.

6. Förutom programplaneringsdokumenten för länderna och regionerna ska kommissionen och AVS-staterna, genom AVS-sekretariatet, även gemensamt utarbeta ett strategidokument för samarbetet mellan AVS-staterna och därmed sammanhängande dokument, i enlighet med de principer som anges i artiklarna 12–14 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet.

7. De särskilda bestämmelser som avses i artikel 4.3 kan med hänsyn till de särskilda omständigheter som avses i artikel 6.1 ges formen av ett särskilt stödprogram.

Artikel 6

Programplanering för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer

1. Vid utarbetande av programplaneringsdokument för länder eller regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer eller där ökad risk för naturkatastrofer föreligger ska vederbörlig hänsyn tas till de berörda befolkningarnas, ländernas eller regionernas sårbarhet samt särskilda behov och förhållanden.

Unionen förblir fast beslutet att genomföra den nya given för engagemang i instabila stater och dess principer, däribland genom att inrikta sig på de fem målen för fredsskapande åtgärder och statsbyggande, säkerställa lokalt egenansvar och anpassa sig till de nationella planer som utarbetats som en del av genomförandet av den nya given.

Rimlig omsorg ska ägnas åt konfliktförebyggande och konfliktlösning, statsbyggande och fredsskapande åtgärder, försonings- och återuppbyggnadsåtgärder efter konflikter genom att fokusera särskilt på inkluderande och legitima strategier, säkerhet, rättvisa, ekonomiska grundvalar, och genom kapacitetsuppbyggnad för att kunna leverera tjänster på ett ansvarsfullt och rättvist sätt. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt kvinnornas roll och barnens perspektiv i dessa processer.

När partnerländer eller regioner direkt berörs eller påverkas av en krissituation eller efterkrissituation, ska det läggas särskild vikt vid förbättrad samordning mellan alla relevanta aktörer vad gäller katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbiståndet, inbegripet när det gäller politiska initiativ, i syfte att underlätta övergången från nödsituation till utvecklingsfas. Programplaneringen för länder och regioner som befinner sig i en instabil situation eller regelbundet drabbas av naturkatastrofer ska tillgodose behovet av katastrofberedskap, förebyggande av katastrofer samt hanteringen av följderna av sådana katastrofer och ska begränsa sårbarheten vid påfrestningar och stärka motståndskraften.

2. När länder eller regioner befinner sig i krissituationer, efterkrissituationer och instabila situationer kan det företas en särskild översyn av det berörda landets eller den berörda regionens samarbetsstrategi. Sådana översyner får utmynna i förslag på en särskild och anpassad strategi för att säkerställa övergången till långsiktigt samarbete och utveckling samt främja en bättre samordning och övergång mellan instrumenten för humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

Artikel 7

Godkännande och ändring av programplaneringsdokument

1. Programplaneringsdokumenten, inklusive de däri angivna vägledande tilldelningarna, ska godkännas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.

Kommissionen ska samtidigt som programplaneringsdokumenten överlämnas till EUF-kommittén även överlämna dessa dokument till den gemensamma parlamentariska församlingen för kännedom, med fullt iakttagande av beslutsförfarandet enligt avdelning IV i denna förordning.

Programplaneringsdokumenten ska därefter godkännas av den berörda AVS-staten eller AVS-regionen i enlighet med bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet. Länder och regioner som inte undertecknat ett programplaneringsdokument är ändå stödberättigade i enlighet med de villkor som anges i artikel 4.3 i denna förordning.

2. Strategidokument och fleråriga vägledande program, inklusive de däri angivna vägledande tilldelningarna, får anpassas med hänsyn till översyner i enlighet med artiklarna 5, 11 och 14 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet.

Enligt bestämmelserna i artiklarna 2.4 och 3.2 i denna förordning, och med utgångspunkt i tidigare EUF samt övriga erfarenheter av stimulanser, däribland tillvaratagna erfarenheter, får vägledande anslag till enskilda länder kompletteras med bland annat en resultatbaserad mekanism. Samtidigt som man i detta hänseende inser att stater som är instabila eller sårbara ska ges särskild behandling för att garantera att vederbörlig hänsyn tas till deras särskilda behov, så ska resurser, om möjligt upp till storleksordningen för stimulansmekanismen för god samhällsstyrning inom ramen för tionde EUF, tillgängliggöras i syfte att stimulera resultatutveckling i enlighet med agendan för förändring och för att uppfylla de åtaganden som fastställs i AVS-EU-partnerskapsavtalet. Den EUF-kommitté och ska, i enlighet med artikel 14.2 i denna förordning, diskutera den resultatbaserade mekanismen.

3. Förfarandet i artikel 14 ska även tillämpas vid väsentliga ändringar som leder till betydande ändringar av strategin, programplaneringsdokumenten eller det vägledande programanslaget. I tillämpliga fall ska de därav följande addendumet till programplaneringsdokumenten därefter godkännas av den berörda AVS-staten eller AVS-regionen.

4. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, till exempel kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, inbegripet de fall som anges i artikel 6.2, får det förfarande som anges i artikel 14.4 användas för att ändra de programplaneringsdokument som avses i artikel 5.

AVDELNING III

GENOMFÖRANDE

Artikel 8

Allmän ram för genomförandet

Genomförandet av det bistånd till AVS-staterna och AVS-regionerna som förvaltas av kommissionen och EIB inom ramen för AVS-EU-partnerskapsavtalet ska ske i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet (nedan kallad *budgetförordningen för EUF*).

Artikel 9

Antagande av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder

1. Kommissionen ska anta ettåriga handlingsprogram på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som avses i artikel 5.

Vid återkommande åtgärder får den även anta fleråriga handlingsprogram för en period på upp till tre år.

Vid behov och i vederbörligen motiverade fall får åtgärder antas i form av enskilda åtgärder före eller efter antagandet av de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen.

2. Handlingsprogrammen och de enskilda åtgärderna ska utarbetas av kommissionen tillsammans med partnerlandet eller partnerregionen, med medverkan av de medlemsstater som är företrädare lokalt och vid behov i samordning med andra givare, särskilt i fall av gemensam programplanering, och med EIB. Medlemsstater som inte är företrädare lokalt kommer att informeras om åtgärder på fältet.

Handlingsprogrammen ska innehålla en specifik beskrivning av varje planerad åtgärd. Den beskrivningen ska specificera målen, de förväntade resultaten och de viktigaste insatserna.

I beskrivningen ska de förväntade resultaten anges i form av resultat, utfall och effekt, med kvantifierade eller kvalificerade mål, och förklaringar ska lämnas om kopplingarna dem emellan och med målen i det fleråriga vägledande programmet. Resultaten och, i princip, utfallet ska ha specifika, mätbara och realistiska indikatorer, med referensvärden och tidsbestämda riktmärken, som i största möjliga utsträckning stämmer överens med partnerlandets eller partnerregionens egna resultat och egna riktmärken. I förekommande fall ska en lönsamhetsanalys göras.

I beskrivningen ska riskerna anges, i förekommande fall med förslag på hur de kan begränsas, en analys av den specifika situationen inom sektorn och de viktigaste berörda parterna, genomförandemetoder, budgeten och en preliminär tidsplan samt, i fall av budgetstöd, kriterier för utbetalning, inklusive eventuella variabla delutbetalningar. Den ska även innehålla angivelser om eventuella åtföljande stödåtgärder samt arrangemang för övervakning, revision och utvärdering.

I förekommande fall ska beskrivningen ange hur åtgärderna och pågående eller planerad EIB-verksamhet i partnerlandet eller partnerregionen kompletterar varandra.

3. I de fall som avses i artikel 4.3 och vid oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller i undantagsfall kan kommissionen anta särskilda åtgärder, däribland åtgärder för att underlätta övergången från katastrofbistånd till långsiktig utvecklingsverksamhet eller åtgärder för att bättre förbereda människor på att hantera återkommande kriser.

4. Handlingsprogram och enskilda åtgärder enligt punkt 1 för vilka det finansiella biståndet från unionen överstiger 5 miljoner euro och särskilda åtgärder för vilka det finansiella biståndet från unionen överstiger 10 miljoner euro ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i denna förordning. Det förfarandet behöver inte tillämpas för handlingsprogram och åtgärder för vilka tröskelvärdena ovan inte överskrids, eller för icke väsentliga ändringar av handlingsprogram och åtgärder. Med icke väsentliga ändringar avses tekniska justeringar såsom förlängningar av genomförandeperioden, omfördelningar av medel inom den planerade budgeten eller öknings- eller minskningar av budgeten med mindre än 20 % av den ursprungliga budgeten, men som inte överstiger 10 miljoner EUR, under förutsättning att de ändringarna inte väsentligt berör målen för det ursprungliga handlingsprogrammet eller den ursprungliga åtgärden. Handlingsprogram, åtgärder och icke väsentliga ändringar enligt detta stycke ska antas av kommissionen som ska underrätta EUF-kommittén inom en månad efter det att de har antagits.

Varje medlemsstat får begära att ett projekt eller program tas bort från ett handlingsprogram som lämnats in till EUF-kommittén i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14 i denna förordning. Om en sådan begäran stöds av en blockerande minoritet av medlemsstater enligt artikel 8.3 jämförd med artikel 8.2 i det interna avtalet ska kommissionen anta handlingsprogrammet utan det berörda projektet eller programmet. Såvida inte kommissionen, i överensstämmelse med medlemsstaternas önskemål i EUF-kommittén, önskar avbryta det borttagna projektet eller programmet ska detta senare på nytt läggas fram för EUF-kommittén utanför handlingsprogrammet, i form av en enskild åtgärd som då ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14 i denna förordning.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, till exempel kriser, naturkatastrofer, katastrofer som orsakats av människor eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen anta enskilda eller särskilda åtgärder eller ändringar av befintliga handlingsprogram och åtgärder i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.4 i denna förordning.

5. Kommissionen ska anta särskilda handlingsprogram i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i denna förordning för sådana stödutgifter som avses i artikel 6 i det interna avtalet. Eventuella ändringar av handlingsprogrammen för stödutgifter ska antas i enlighet med samma förfarande.

6. En lämplig miljöprövning, bl.a. av inverkan på klimatförändring, biologisk mångfald och relaterade sociala konsekvenser, ska göras på projektnivå, och denna ska för miljö känsliga projekt, när så är tillämpligt, omfatta en miljökonsekvensbedömning (MKB), särskilt när projektet sannolikt medför betydande skadliga miljöeffekter och/eller sociala konsekvenser som är av känslig, skiftande eller hittills okänd art. Den prövningen ska göras i enlighet med internationellt erkänd praxis. Strategiska miljöbedömningar (SMB) ska när så är relevant användas vid genomförandet av sektorprogram. Det ska söras för att berörda parter involveras i miljöbedömningar och för att allmänheten får tillgång till resultatet av sådana bedömningar.

Artikel 10

Ytterligare bidrag från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får på eget initiativ lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB i enlighet med artikel 1.9 i det interna avtalet i syfte att bidra till målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet utanför gemensamma samfinansieringsarrangemang. Dessa bidrag ska inte påverka den totala tilldelningen av medel inom ramen för elfte EUF. De ska behandlas på samma sätt som medlemsstaternas reguljära bidrag som avses i artikel 1.2 i det interna avtalet, med undantag för bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 i det interna avtalet, för vilka särskilda arrangemang får fastställas i bilaterala bidragsavtal.

2. Dessa bidrag ska öronmärkas endast i vederbörligen motiverade fall, till exempel när det gäller de exceptionella omständigheter som avses i artikel 4.3. I ett sådant fall ska de frivilliga bidrag som lämnas till kommissionen behandlas som inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med budgetförordningen för EUF.

3. De ytterligare medlen ska integreras i den programplanerings- och översynsprocess och i de årliga handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i denna förordning, och ska återspegla partnerlandets eller partnerregionens ägarskap.

4. Alla eventuella ändringar av handlingsprogrammen, de enskilda åtgärderna och de särskilda åtgärderna ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 9.

5. Medlemsstater som lämnar frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB i syfte att bidra till målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet ska på förhand underrätta rådet och EUF-kommittén, eller investeringskommittén, om dessa bidrag.

*Artikel 11***Skatter, tullar och avgifter**

Biståndet från unionen ska inte generera, eller utlösa uttag av, särskilda skatter, tullar eller avgifter.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet kan sådana skatter, tullar och avgifter vara stödberättigade på de villkor som anges i budgetförordningen för EUF.

*Artikel 12***Skydd av unionens ekonomiska intressen**

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav eller, vid behov, restitution av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision och kontroll, eller, när det gäller internationella organisationer, rätt att genomföra kontroller i enlighet med avtal som ingåtts med dessa, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för denna förordning.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska sådana samarbetsavtal med tredjeland och internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra revisionen, kontroller på plats och inspektioner i enlighet med sina respektive befogenheter.

*Artikel 13***Nationalitets- och ursprungsregler för upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och andra tilldelningsförfaranden**

Nationalitets- och ursprungsregler för upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och andra tilldelningsförfaranden anges i artikel 20 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet.

AVDELNING IV

BESLUTSFÖRFARANDEN*Artikel 14***EUF-kommitténs ansvarsområde**

1. EUF-kommittén, som inrättats genom artikel 8 i det interna avtalet, ska avge sitt yttrande i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

En observatör från EIB ska delta i EUF-kommitténs överläggningar när frågor som rör banken behandlas.

2. EUF-kommitténs arbetsuppgifter ska omfatta de ansvarsområden som föreskrivs i avdelningarna II och III i denna förordning:

- Programplanering av unionens bistånd inom ramen för elfte EUF och översyner av programplaneringen med särskild inriktning på landstrategier, regionala strategier och strategier för samarbetet mellan AVS-staterna.
- Övervakning av genomförandet och utvärderingen av unionens bistånd, som bland annat omfattar hur biståndet påverkar fattigdomsminskningen, sektorsspecifika aspekter, övergripande frågor, hur samordningen på fältet med medlemsstater och andra givare fungerar samt framsteg i fråga om de principer för biståndseffektivitet som avses i artikel 2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

När det gäller program för budgetstöd som EUF-kommittén uttalat sig positivt om, men som tillfälligt upphävs under genomförandet, ska kommissionen på förhand underrätta kommittén om upphävandet och det senare beslutet att återuppta utbetalningarna.

Varje medlemsstat kan när som helst uppmana kommissionen att förse EUF-kommittén med information och att diskutera frågor som rör de arbetsuppgifter som avses i denna punkt. En sådan diskussion kan leda till att medlemsstaterna utfärdar rekommendationer som kommissionen ska beakta.

3. När EUF-kommittén anmodas att yttra sig ska kommissionens företrädare lägga fram ett utkast till åtgärder för EUF-kommittén, inom de tidsfrister som fastställs i rådets beslut om EUF-kommitténs arbetsordning som avses i artikel 8.5 i det interna avtalet. EUF-kommittén ska yttra sig inom en tidsfrist som får fastställas av dess ordförande med beaktande av hur brådskande ärendet är, men som inte får överskrida 30 dagar. EIB ska delta i diskussionerna. Yttrandet ska antas med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.3 i det interna avtalet på grundval av medlemsstaternas röster fördelade på det sätt som anges i artikel 8.2 i det interna avtalet.

När EUF-kommittén har yttrat sig ska kommissionen anta åtgärder som ska ha omedelbar verkan.

Om dessa åtgärder inte är förenliga med EUF-kommitténs yttrande ska kommissionen emellertid genast meddela rådet detta. I ett sådant fall ska kommissionen skjuta upp verkställandet av åtgärderna under en period som i princip inte får överstiga 30 dagar räknat från dagen för meddelandet, men som under exceptionella omständigheter får förlängas med upp till 30 dagar. Rådet får inom denna period fatta ett annat beslut med samma kvalificerade majoritet som EUF-kommittén.

4. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i enlighet med artiklarna 7.4 och 9.4 ska kommissionen anta åtgärden, som ska tillämpas omedelbart utan att först föreläggas EUF-kommittén, och fortsätta att gälla så länge det dokument eller handlingsprogram eller den åtgärd som antagits eller ändrats är i kraft.

Senast 14 dagar efter antagandet ska ordföranden förelägga åtgärden för EUF-kommittén för yttrande.

Om EUF-kommittén avger ett negativt yttrande i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska kommissionen omedelbart upphäva den åtgärd som antagits i enlighet med första stycket i den här punkten.

Artikel 15

Den fredsbevarande resursen för Afrika

I de vägledande AVS-regionövergripande programmen ska medel öronmärkas för finansieringen av den fredsbevarande resursen för Afrika. Denna finansiering kan kompletteras genom de regionala vägledande programmen. Ett särskilt förfarande ska tillämpas på följande sätt:

- a) Kommissionen ska till följd av en begäran från Afrikanska unionen, som godkänts av AVS-ambassadörskommittén, utarbeta fleråriga handlingsprogram i vilka målen, de möjliga åtgärdernas omfattning och art samt genomförandearrangemangen specificeras; ett överenskommet rapporteringsformat ska fastställas på åtgärdsnivå. Varje handlingsprogram ska ha en bilaga som innehåller en beskrivning av de specifika beslutsförfarandena för varje typ av möjlig insats i enlighet med dess art och storlek och hur brådskande den är.
- b) Handlingsprogrammen, inklusive den bilaga som avses i led a, och eventuella ändringar av dem ska diskuteras i de berörda förberedande rådsarbetsgrupperna och i kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik och ska godkännas av Coreper med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.3 i det interna avtalet innan de antas av kommissionen.
- c) Handlingsprogrammen, med undantag av den bilaga som avses i led a, ska ligga till grund för det finansieringsavtal som ska ingås mellan kommissionen och Afrikanska unionen.
- d) Varje insats som ska genomföras inom ramen för detta finansieringsavtal ska först godkännas av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik; de berörda förberedande rådsarbetsgrupperna ska informeras eller, åtminstone när nya fredsfrämjande insatser ska finansieras, höras i god tid innan insatserna läggs fram för kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik i enlighet med de specifika beslutsförfaranden som avses i led a för att säkerställa att inte bara den militära och säkerhetsmässiga dimensionen av de planerade insatserna beaktas utan även deras utvecklings- och finansieringsrelaterade aspekter. Utan att detta påverkar finansieringen av fredsfrämjande insatser ska särskild uppmärksamhet ägnas åt verksamhet som betraktas som offentligt utvecklingsbistånd.

- e) Kommissionen ska, för rådets och EUF-kommitténs information och på deras begäran, årligen utarbeta en verksamhetsrapport om användningen av medlen, i vilken det görs åtskillnad mellan åtaganden och utbetalningar som avser offentligt utvecklingsbistånd och andra åtaganden och utbetalningar.

Efter det första fleråriga handlingsprogrammet ska unionen och dess medlemsstater granska resultaten av och förfarandena för den fredsbevarande resursen för Afrika och ska diskutera alternativ beträffande framtida finansieringsmöjligheter. I detta sammanhang, och i syfte att skapa en mer solid grund för den fredsbevarande resursen för Afrika, ska unionen och dess medlemsstater diskutera både frågan om medel för fredsfrämjande insatser, däribland sådana som finansieras genom EUF, och frågan om hållbart unionen-stöd till fredsfrämjande insatser som leds av Afrika efter 2020. Därutöver ska kommissionen senast 2018 göra en utvärdering av resursen.

Artikel 16

Kommittén för investeringsanslag

1. Kommittén för investeringsanslag (nedan kallad *investeringskommittén*), som inrättas under EIB:s överinseende enligt artikel 9 i det interna avtalet, ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och en företrädare för kommissionen. En observatör från rådets generalsekretariat och en observatör från Europeiska utrikestjänsten ska inbjudas att närvara. Varje medlemsstat samt kommissionen ska utse en företrädare och en suppleant. För att säkerställa kontinuitet ska ordföranden i investeringskommittén väljas av och bland ledamöterna i denna kommitté för en period på två år. EIB ska tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Endast de ledamöter i investeringskommittén som utsetts av medlemsstaterna och deras suppleanter ska ha rösträtt.

Rådet ska enhälligt anta investeringskommitténs arbetsordning på grundval av ett förslag som utarbetats av EIB efter samråd med kommissionen.

Investeringskommittén ska besluta med kvalificerad majoritet. Den röstfördelning som anges i artikel 8 i det interna avtalet ska tillämpas.

Investeringskommittén ska sammanträda minst fyra gånger om året. Ytterligare möten får sammankallas på begäran av EIB eller ledamöterna i kommittén enligt bestämmelserna i arbetsordningen. Investeringskommittén får dessutom avge ett skriftligt yttrande i enlighet med dess arbetsordning.

2. Investeringskommittén ska godkänna

- a) de operativa riktlinjerna för genomförandet av investeringsanslaget,
- b) investeringsstrategier och verksamhetsplaner för investeringsanslaget, inbegripet resultatindikatorer, på grundval av målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet och de övergripande principerna för unionens utvecklingspolitik,
- c) årsrapporterna om investeringsanslaget,
- d) alla dokument om den allmänna politiken, inklusive utvärderingsrapporter, som rör investeringsanslaget.

3. Vidare ska investeringskommittén yttra sig om följande:

- a) Förslag till att bevilja räntesubventioner enligt artiklarna 2.7 och 4.2 b i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet. I dessa fall ska investeringskommittén även yttra sig om användningen av en sådan räntesubvention.
- b) Förslag till investeringar från investeringsanslaget för projekt om vilka kommissionen har avgett ett negativt yttrande.
- c) Andra förslag som gäller investeringsanslaget på grundval av de allmänna principerna i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.
- d) Förslag som rör utarbetandet av EIB:s ramverk för resultatmätning, i den mån ett sådant ramverk är tillämpligt på verksamhet enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet.

För att effektivisera godkännandeförfarandet för små åtgärder får investeringskommittén tillstyrka förslag från EIB om en samlad tilldelning (räntesubventioner och tekniskt bistånd) eller ett samlat tillstånd (lån och eget kapital) som därefter, utan ytterligare yttranden från investeringskommittén eller kommissionen, ska fördelas av EIB på enskilda projekt i enlighet med kriterier som fastställs i den samlade tilldelningen eller tillståndet, inklusive den maximala tilldelningen för varje projekt.

EIB:s ledningsorgan får dessutom då och då begära att investeringskommittén avger ett yttrande om alla finansieringsförslag eller om vissa kategorier av finansieringsförslag.

4. EIB ska ansvara för att alla frågor som kräver godkännande av eller ett yttrande från investeringskommittén enligt punkterna 2 och 3 läggs fram för investeringskommittén i god tid. Alla förslag som läggs fram för investeringskommittén för yttrande ska överensstämma med de relevanta kriterierna och principerna i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

5. EIB ska ha ett nära samarbete med kommissionen och när så är tillämpligt samordna sina åtgärder med andra givare. EIB ska särskilt

- a) tillsammans med kommissionen utarbeta eller se över de operativa riktlinjer för genomförandet av investeringsanslaget som avses i punkt 2 a. EIB ska vara ansvarig för att riktlinjerna följs och ska se till att de projekt den stöder respekterar internationella sociala och miljömässiga normer och överensstämmer med målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet och de övergripande principerna för unionens utvecklingspolitik samt med de relevanta samarbetsstrategierna på land- eller regionnivå,
- b) begära ett yttrande från kommissionen vid utarbetandet av investeringsstrategier, verksamhetsplaner och dokument om den allmänna politiken,
- c) underrätta kommissionen om de projekt den förvaltar i enlighet med artikel 18.1 och under projektutvärderingsskedet begära ett yttrande från kommissionen om huruvida projekten överensstämmer med de relevanta samarbetsstrategierna på land- eller regionnivå eller, i förekommande fall, med de allmänna målen för investeringsanslaget,
- d) begära, med undantag av räntesubventioner som omfattas av den samlade tilldelning som avses i punkt 3 a under projektutvärderingsskedet, att kommissionen godkänner alla förslag om räntesubventioner som läggs fram för investeringskommittén, vad gäller deras förenlighet med artiklarna 2.7 och 4.2 i bilaga II till AVS-EU-partnerskapsavtalet och med de kriterier som fastställs i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

Om kommissionen inte inom tre veckor räknat från framläggandet av förslaget har avgett ett negativt yttrande, ska den anses ha avgett ett positivt yttrande om eller godkänt förslaget. I fråga om yttranden om projekt inom finanssektorn eller den offentliga sektorn eller godkännande av räntesubventioner får kommissionen begära att det slutliga projektförslaget läggs fram för den för yttrande eller godkännande två veckor innan det översänds till investeringskommittén.

6. EIB ska inte vidta någon åtgärd som avses i punkt 3 a, b och c om inte investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande.

Efter ett positivt yttrande från investeringskommittén ska EIB besluta om förslaget i enlighet med sina egna förfaranden. EIB kan bland annat besluta att inte gå vidare med förslaget. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om de fall då den beslutar att inte gå vidare med förslaget.

I fråga om lån från dess egna medel och investeringar från investeringsanslaget som inte kräver något yttrande från investeringskommittén ska EIB besluta om förslaget i enlighet med sina egna förfaranden och, när det gäller investeringsanslaget, i enlighet med de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget och investeringsstrategier som investeringskommittén har godkänt.

Även om investeringskommittén har avgett ett negativt yttrande om ett förslag att bevilja räntesubvention får EIB bevilja lånet utan att bevilja räntesubvention. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den väljer att bevilja lånet.

EIB får, med förbehåll för att de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget, och om villkoret att det väsentliga målet med lånet eller investeringen från investeringsanslaget förblir oförändrat, besluta att ändra villkoren för ett lån eller en investering från investeringsanslaget som investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande om enligt punkt 3 eller för alla lån som investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande om avseende räntesubventioner. EIB får bland annat besluta att öka beloppet för lånet eller investeringen från investeringsanslaget med upp till 20 %.

En sådan ökning kan, när det gäller projekt med räntesubventioner enligt artikel 2.7 i bilaga II till AVS-EU-partnerskapsavtalet, resultera i en proportionell ökning av värdet av räntesubventionen. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den följer detta tillvägagångssätt. Om det krävs en ökning av värdet av subventionen när det gäller projekt enligt artikel 2.7 i bilaga II till AVS-EU-partnerskapsavtalet, ska ett yttrande från investeringskommittén begäras innan EIB går vidare.

7. EIB ska förvalta investeringar från investeringsanslaget och alla medel inom detta anslag i enlighet med målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet. EIB får bland annat delta i sådana juridiska personers förvaltnings- och övervakningsorgan i vilka medel från investeringsanslaget har investerats och får göra avkall på, upphäva och ändra de rättigheter som den utövar på investeringsanslagets vägnar i enlighet med de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Deltagande av länder eller regioner utanför AVS-området

För att säkerställa att unionsfinansieringen är samstämmig och effektiv får kommissionen besluta att utöka möjligheten att få stöd från de medel som avses i artikel 1.2 a i) i det interna avtalet till att även omfatta utvecklingsländer som inte är AVS-stater samt organ för regional integration i vilka AVS-stater deltar och som främjar sådant regionalt samarbete och sådan integration som är berättigade till stöd från unionen inom ramen för andra unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder, i de fall då de berörda projekten eller programmen är av regional eller gränsöverskridande karaktär och uppfyller villkoren i artikel 6 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet. Även ULT som är berättigade till stöd från unionen enligt rådets beslut 2013/755/EU samt unionens yttersta randområden kan delta i regionala samarbetsprojekt och program, och de medel som krävs för dessa territoriers och yttersta randområdens deltagande ska tillkomma utöver de medel som anslås i artikel 1.2 a i) i det interna avtalet. Målet för ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna, deras yttersta randområden, ULT och AVS-staterna bör beaktas, och när så är lämpligt bör samordningsmekanismer inrättas. Strategidokumenterna, de fleråriga vägledande programmen samt de handlingsprogram och åtgärder som avses i artikel 9 i den här förordningen får innehålla bestämmelser om denna finansiering och de typer av finansiering som avses i rådets förordning (EU) 2015/323 ⁽¹⁾.

Artikel 18

Övervakning, rapportering och utvärdering av biståndet från EUF

1. Kommissionen och EIB ska regelbundet följa upp de åtgärder och insatser som finansieras och bedöma vilka framsteg som gjorts när det gäller att uppnå de förväntade resultaten. Kommissionen ska även utvärdera vilka effekter och resultat dess politik och åtgärder inom olika sektorer har gett och hur effektiv programplaneringen har varit, när så är lämpligt genom oberoende externa utvärderingar. Vederbörlig hänsyn ska tas till förslag från rådet om oberoende externa utvärderingar. Utvärderingarna ska grunda sig på bästa praxis från OECD-DAC och syfta till att fastställa huruvida de särskilda målen har uppnåtts, med beaktande av jämställdhetsaspekten, utforma rekommendationer och tillhandahålla stöd för att underlätta lärande, med sikte på att förbättra framtida insatser. Dessa utvärderingar ska utföras på grundval av förutbestämda, tydliga och öppna samt, där så är lämpligt, landsspecifika och mätbara indikatorer.

EIB ska regelbundet informera kommissionen och medlemsstaterna om genomförandet av de projekt som finansieras inom ramen för elfte EUF och administreras av EIB, enligt de förfaranden som fastställs i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

2. Kommissionen ska översända sina utvärderingar, tillsammans med avdelningarnas reaktioner på de viktigaste rekommendationerna, till medlemsstaterna genom EUF-kommittén och till EIB för information. Varje utvärdering, inklusive rekommendationer och uppföljningsåtgärder, får på begäran av en medlemsstat diskuteras i kommittén. I sådana fall ska kommissionen rapportera tillbaka till EUF-kommittén ett år därefter, när de överenskomna uppföljningsåtgärderna genomförts. Resultaten ska användas för att förbättra utformningen av program och tilldelningen av resurser.

3. Kommissionen ska i lämplig utsträckning göra alla berörda aktörer delaktiga i fasen för utvärdering av det bistånd som unionen tillhandahåller inom ramen för denna förordning och får vid behov genomföra gemensamma utvärderingar med medlemsstater, andra givare och utvecklingspartner.

4. Kommissionen ska granska framstegen i genomförandet av elfte EUF, inklusive de fleråriga vägledande programmen, och varje år, från och med 2016, till rådet överlämna en rapport om genomförandet. Rapporten ska innehålla en analys av de viktigaste resultaten och det viktigaste utfallet samt, när så är möjligt, av hur det ekonomiska biståndet från unionen bidrar till effekterna. En resultatram ska utarbetas i detta syfte. Denna rapport ska även läggas fram för Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/323 av den 2 mars 2015 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden (se sidan 17 i detta nummer av EUT).

5. Årsrapporten ska även innehålla information rörande de två föregående åren om de åtgärder som finansierats, om resultaten av uppföljnings- och utvärderingsverksamheten, om de berörda utvecklingspartnernas involvering och om genomförandet av åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden, fördelat på länder, regioner och samarbetsområden. Den ska dessutom innehålla en kvalitativ analys av de ursprungligen planerade och uppnådda resultaten, baserat bland annat på uppgifter från övervakningssystem, och en uppföljning av tillvaratagna erfarenheter.
6. Rapporten ska i möjligaste mån grundas på specifika, mätbara indikatorer på biståndets betydelse för uppnåendet av målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet. Den ska avspegla de viktigaste erfarenheterna och uppföljningen av rekommendationerna i utvärderingarna från de föregående åren. Rapporten ska även, när så är lämpligt och relevant, omfatta en bedömning av iakttagandet av principerna för biståndseffektivitet, bland annat när det gäller innovativa finansieringsinstrument.
7. Unionen och dess medlemsstater ska senast före utgången av 2018 genomföra en resultatöversyn för att bedöma i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts samt resultaten och effekterna av det bistånd som tillhandahållits, med hjälp av indikatorer avseende resultat, utfall och effekt som mäter effektiviteten vid användningen av resurser samt EUF:s effektivitet. Översynen ska även behandla hur de åtgärder som finansieras bidrar till uppnåendet av målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet samt unionens prioriteringar enligt agendan för förändring. Denna översyn ska företas på grundval av ett förslag från kommissionen.
8. EIB ska lämna investeringskommittén uppgifter om framstegen när det gäller uppnåendet av målen för investeringsanslaget. Enligt artikel 6b i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet ska det samlade resultatet av verksamheten inom ramen för investeringsanslaget bli föremål för en gemensam översyn såväl efter elfte EUF:s halva löptid som efter löptidens slut. Översynen efter halva löptiden ska genomföras av oberoende externa experter, i samarbete med EIB, och ska göras tillgänglig för investeringskommittén.

Artikel 19

Utgifter för klimatsatser och biologisk mångfald

På grundval av de vägledande programplaneringsdokument som antagits ska det varje år göras en uppskattning av de samlade utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald. De medel som anslås inom ramen för EUF ska varje år underkastas ett spårningssystem som grundar sig på OECD-metoden med "Riomarkörer" – vilket inte utesluter att man använder sig av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga – och har integrerats i de befintliga metoderna för uppföljning av hur unionsprogrammen fungerar, i syfte att kvantifiera utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald i de handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i artikel 9 och redovisas i utvärderingar och årsrapporter.

Artikel 20

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/323**av den 2 mars 2015****med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i ändrad lydelse ⁽¹⁾ (nedan kallat *AVS–EU-partnerskapsavtalet*),

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⁽²⁾ (nedan kallat *det interna avtalet*) är tillämplig och särskilt artikel 10.2 i detta,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Europeiska investeringsbankens yttrande,

och av följande skäl:

- (1) Det bör fastställas närmare bestämmelser för hur medlemsstaterna ska betala in sina bidrag till elfte Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad *elfte EUF*), som inrättats genom det interna avtalet.
- (2) Villkoren för hur revisionsrätten ska utöva sina befogenheter i fråga om elfte EUF bör fastställas.
- (3) Närmare bestämmelser för det finansiella genomförandet av elfte EUF, framför allt i fråga om tillämpliga principer: sammansättningen av medel, finansiella aktörer och enheter med ansvar för uppgifter som ingår i budgetgenomförandet, finansieringsbeslut, åtaganden och utbetalningar, finansieringstyper, inklusive upphandling, bidrag, finansiella instrument och unionens förvaltningsfonder, årsredovisningar och löpande räkenskaper, revisionsrättens externa revision och Europaparlamentets ansvarsfrihetsförklaring samt det investeringsanslag som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), bör fastställas.
- (4) För att förenkla och skapa samstämmighet bör den här förordningen i största möjliga utsträckning anpassas till Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽⁵⁾. En sådan anpassning bör uppnås genom direkta hänvisningar till dessa förordningar och bör såväl bidra till att man lätt kan identifiera särdragen i budgetförordningen för elfte EUF som till att minska skillnaderna mellan unionens finansieringsbestämmelser inom de externa åtgärderna, vilka medför onödigt besvär för mottagarna, kommissionen och andra berörda parter.

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 370, 17.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (5) Det bör erinras om att ramen för elfte EUF:s finansiella genomförande utgörs av flera instrument utöver den här förordningen, nämligen partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av AVS-EU-partnerskapsavtalet, särskilt bilaga IV till detta, det interna avtalet, rådets beslut 2013/755/EU ⁽¹⁾, rådets förordning (EU) 2015/322 ⁽²⁾ (nedan kallad *genomförandeförordningen*).
- (6) Det finansiella genomförandet av elfte EUF bör följa principerna om enhet och budgetens riktighet, en enda beräkningsenhet, universalitet, specifiering, sund ekonomisk förvaltning och öppenhet. Mot bakgrund av att elfte EUF inrättas för flera år bör inte budgetprincipen om ettårighet tillämpas.
- (7) Medlen för stödåtgärder för att förbättra effekten av program inom elfte EUF i enlighet med artikel 6 i det interna avtalet bör också användas för att förbättra elfte EUF:s finansiella förvaltning och prognoser.
- (8) Bestämmelser om finansiella aktörer, nämligen säga utanordnare och räkenskapsförare, delegeringen av deras uppgifter liksom deras ansvarsskyldighet bör anpassas till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, eftersom kommissionen har samma verkställande ansvar vid genomförandet av elfte EUF.
- (9) Närmare bestämmelser bör fastställas för hur utanordnare, som tilldelats befogenhet av kommissionen, fastställer nödvändiga rutiner med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (nedan kallade *AVS-länderna*) och de utomeuropeiska länder och territorier (nedan kallade *ULT*) för att trygga att transaktioner genomförs korrekt och i nära samarbete med nationella, regionala, AVS-interna eller territoriella utanordnare som utses av AVS-staterna eller ULT.
- (10) Bestämmelser om indirekt förvaltning som omfattar anförtroendet av uppgifter som ingår i budgetens genomförande med villkor och begränsningar bör anpassas till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. En bestämmelse om vidaredelegering av uppgifter som ingår i budgetgenomförandet som avspeglar den som återfinns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ bör införas för att säkerställa ett konsekvent genomförande av finansieringen av externa åtgärder. Förordningen bör dock även innehålla särskilda bestämmelser om tillfälliga aktörer som fungerar som de nationella utanordnarna, bestämmelser om hur AVS-staterna och ULT anförtro uppgifter till tjänsteleverantörer samt bestämmelser om att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen vid indirekt förvaltning med AVS-stater och ULT.
- (11) EUF:s medel ska inte användas genom delad förvaltning, men förordningen bör ändå ge utrymme för att man inom ramen för regionalt samarbete mellan AVS-stater och ULT å ena sidan och unionens yttersta randområden å andra sidan ska kunna använda EUF-medel och stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*) till förmån för de yttersta randområdena inom samma enhet. När det gäller EUF-medel ska detta ske i enlighet med bestämmelserna i den här förordningen och när det gäller Eruf-medel genom delad förvaltning.
- (12) Bestämmelserna om finansieringsbeslut bör anpassas till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 när kommissionen genomför elfte EUF.
- (13) Bestämmelserna om åtaganden bör anpassas till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 med undantag för preliminära åtaganden som inte bör vara tillgängliga i elfte EUF. En förlängd tidsfrist bör dessutom kunna införas om så behövs för åtgärder som genomförs av AVS-stater eller ULT genom indirekt förvaltning.
- (14) Tidsfristerna för utbetalningar bör anpassas till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Särskilda bestämmelser bör fastställas för de fall när AVS-staterna och ULT inte får i uppdrag att genomföra utbetalningar genom indirekt förvaltning och om kommissionen följaktligen fortsätter att handlägga utbetalningarna till mottagarna.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/322 av den 2 mars 2015 om genomförandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (15) Olika genomförandebestämmelser om intern revision, god förvaltning och möjlighet till omprövning, IT-system, elektronisk överföring, e-förvaltning, administrativa och ekonomiska sanktioner samt användningen av den centrala databasen över uteslutna, bör anpassas till bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Skyddet av unionens ekonomiska intressen genom utnyttjande av administrativa sanktioner bör dessutom stärkas och förtydligas om elfte EUF ska genomföras genom indirekt förvaltning med AVS-staterna och ULT.
- (16) Bestämmelser om upphandling, bidrag, priser och experter bör överensstämma med bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Bestämmelser om finansieringsinstrument och unionens förvaltningsfonder bör anpassas och justeras beroende på elfte EUF:s karaktär. Vid budgetstöd till ULT bör de institutionella kontakterna med berörda medlemsstater beaktas.
- (17) Kortsiktigt tekniskt bistånd och teknisk rådgivning, som de medlemsstater som anslöt sig till unionen efter en övergångsprocess fick inom ramen för Taix-programmet, och som de har goda erfarenheter av, bör i förekommande fall göras tillgängligt för AVS-staterna och ULT. För att det långsiktigt ska gå att dra nytta av sådant stöd och sådan rådgivning bör det vara möjligt att tillhandahålla lämpligt bistånd till kunskaps- och kompetenscentrum på området för förvaltning och reform inom offentlig sektor.
- (18) Bestämmelser om årsredovisningar och löpande räkenskaper samt om extern revision och ansvarsfrihet bör motsvara bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att skapa en konsekvent ram för genomförande och redovisning.
- (19) Villkoren för hur EIB förvaltar vissa av elfte EUF:s medel bör fastställas.
- (20) Bestämmelserna om revisionsrättens granskning av de medel inom elfte EUF som förvaltas av EIB bör överensstämma med det trepartsavtal mellan revisionsrätten, EIB och kommissionen som ingåtts i enlighet med artikel 287.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (21) Genom övergångsbestämmelser bör bestämmelser fastställas för hanteringen av outnyttjade medel och inkomster från tidigare EUF liksom för hur den här förordningen ska tillämpas för kvarvarande verksamhet från dessa fonder.
- (22) För att programplaneringen och genomförandet av programmen inom elfte EUF ska kunna göras i god tid bör förordningen träda i kraft den tredje dagen efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

HUVUDBESTÄMMELSER

AVDELNING I

Syfte, tillämpningsområde och allmänna bestämmelser

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelserna för det finansiella genomförandet av elfte Europeiska utvecklingsfondens medel, samt för redovisning och revision av fondens räkenskaper.

Artikel 2

Förhållande till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012

1. Såvida inget annat anges ska direkta hänvisningar i denna förordning till bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 anses omfatta även hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.
2. Hänvisningar i denna förordning till tillämpliga bestämmelser i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inte anses omfatta bestämmelser om förfaranden som inte är relevanta för elfte EUF, särskilt inte bestämmelser som gäller befogenhet att anta delegerade akter.

3. Interna hänvisningar i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 eller i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte innebära att de bestämmelser som det indirekt hänvisas till är tillämpliga för elfte EUF.

4. Termer som används i denna förordning ska definieras på samma sätt som de i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, med undantag för definitionerna som avses i artikel 2 a–e i den förordningen.

Följande termer i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska dock ha följande definition i denna förordning:

- a) *budget* eller *budgetmässig*: elfte EUF.
- b) *budgetåtagande*: finansiellt åtagande.
- c) *institution*: kommissionen.
- d) *anslag* eller *driftsanslag*: elfte EUF:s medel.
- e) *budgetrubrik* eller *budgetpost*: anslag.
- f) *grundläggande akt*: det interna avtalet, ULT-beslutet eller genomförandeförordningen, beroende på sammanhanget.
- g) *tredjeland*: mottagande land eller territorium som omfattas av elfte EUF:s geografiska räckvidd.

5. Tolkningen av denna förordning ska göras i syfte att bevara samstämmigheten med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 såvida inte en sådan tolkning är oförenlig med elfte EUF:s specifika karaktär enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet, det interna avtalet, ULT-beslutet eller genomförandeförordningen.

Artikel 3

Tidsperioder, datum och tidsfrister

Såvida inget annat anges ska rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾ gälla för de tidsfrister som fastställs genom den här förordningen.

Artikel 4

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾.

Artikel 29 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om information om överföring av personuppgifter för revisionsändamål ska tillämpas.

AVDELNING II

Finansiella principer

Artikel 5

Finansiella principer

Elfte EUF:s medel ska fördelas i enlighet med följande principer:

- a) Principen om enhet och om budgetens riktighet.
- b) En enda beräkningsenhet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- c) Universalitet.
- d) Specifiering.
- e) Sund ekonomisk förvaltning.
- f) Öppenhet.

Budgetåret ska löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

Artikel 6

Principer om enhet och budgetens riktighet

Inkomster ska uppbäras och utgifter betalas ut endast om de finns specificerade i en budgetpost för EUF.

Artikel 8.2 och 8.3 samt första stycket i artikel 8.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Artikel 7

Principen om en enda beräkningsenhet

Artikel 19 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om användningen av euro ska tillämpas med nödvändiga ändringar.

Artikel 8

Universalitetsprincipen

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i den här förordningen ska de totala inkomsterna täcka de totala beräknade utbetalningarna.

Alla inkomster och utgifter ska tas upp som bruttobelopp i budgeten utan att justeras mot varandra, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad avser regler för avdrag och för växelkursskillnader vilken ska vara tillämplig.

De inkomster som avses i artikel 9.2 c i den här förordningen ska dock automatiskt minska de utbetalningar som görs för det åtagande de härrör från.

Unionen får inte ta upp lån inom ramen för elfte EUF.

Artikel 9

Inkomster avsatta för särskilda ändamål

1. Inkomster avsatta för särskilda ändamål ska användas för att finansiera särskilda utgiftsposter.
2. Följande ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål:
 - a) Finansiella bidrag från medlemsstater och tredjeländer, i båda fallen inklusive deras offentliga organ, enheter eller fysiska personer, och från internationella organisationer till vissa biståndsprojekt i tredjeland eller program som finansieras av unionen och förvaltas av kommissionen eller EIB för tredjelands räkning i enlighet med artikel 10 i genomförandeförordningen.
 - b) Inkomster som avsatts för särskilda ändamål, till exempel inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat.
 - c) Inkomster från återbetalningar som återkrävs efter att ha betalats ut på felaktiga grunder.
 - d) Inkomster från räntor på förhandsfinansieringsutbetalningar i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - e) Återbetalningar och inkomster som härrör från finansieringsinstrument i enlighet med artikel 140.6 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - f) Inkomster som uppstår genom senare återbetalningar av skattebelopp i enlighet med artikel 23.3 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
3. De inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 a och 2 b ska finansiera sådana utgiftsposter som fastställs av givaren, förutsatt att kommissionen godkänner dem.

De inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 e och 2 f ska användas för finansiering av utgiftsposter liknande dem som de härrör från.

4. Artikel 184.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med nödvändiga ändringar.

5. Artikel 22.1 och 22.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om donationer ska gälla för de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 b i den här artikeln. Med beaktande av artikel 22.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska mottagandet av en donation godkännas av rådet.

6. Medel i elfte EUF som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål ska automatiskt bli tillgängliga när kommissionen har mottagit inkomsten. Beräkningar av fordringar ska dock leda till att medel ur elfte EUF frigörs om sådana inkomster som avsatts för särskilda ändamål enligt punkt 2 a anges i euro i avtalet med medlemsstaten; betalningar kan inte avräknas mot sådan inkomst förrän den har tagits emot.

Artikel 10

Principen om specifiering

Medel ur elfte EUF ska avsättas för särskilda ändamål per AVS-stater eller ULT och i enlighet med de viktigaste samarbetsinstrumenten.

Instrument för AVS-staterna fastställs i finansprotokollet som anges i bilaga Ic till AVS-EU-partnerskapsavtalet. Avsättningen av medel (vägledande fördelningar) ska också bygga på bestämmelserna i det interna avtalet och genomförandeförordningen. Hänsyn ska tas till medel som avsatts för stödutgifter i samband med programplanering och genomförande enligt artikel 6 i det interna avtalet.

Instrument för ULT fastställs i del IV i ULT-beslutet med tillhörande bilaga II. Vid avsättningen av dessa medel ska hänsyn också tas till den icke fördelade reserven enligt artikel 3.3 i den bilagan samt medel för utbildningsstöd eller tekniskt bistånd enligt artikel 1.1 c i samma bilaga.

Artikel 11

Principen om sund ekonomisk förvaltning

1. Artikel 30.1 och 30.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet ska tillämpas. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 a i den här artikeln ska artikel 18 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 inte tillämpas.

2. Specifika, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna mål ska fastställas. Förverkligandet av dessa mål ska kontrolleras genom resultatindikatorer.

3. För att förbättra beslutsfattandet, särskilt för att kunna motivera och specificera syftet med de bidrag medlemsstaterna ska betala i enlighet med artikel 21 av den här förordningen, ska följande utvärderingar göras:

a) Innan medel från elfte EUF utnyttjas ska en förhandsutvärdering göras av den planerade verksamheten som omfattar de faktorer som anges i artikel 18.1 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.

b) Verksamheten ska utvärderas i efterhand för att avgöra om den förväntade effekten motiverade de medel som avsattes.

4. De finansieringstyper som anges i avdelning VIII i denna förordning och de genomförandemetoder som avses i artikel 17 i denna förordning ska väljas på grundval av deras möjlighet att uppnå de specifika målen för åtgärderna och deras möjlighet att åstadkomma resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, administrativ belastning och förväntad risk för bristande efterlevnad. Vad gäller bidrag ska även användningen av enhetsbelopp, schablonatser och enhetskostnader övervägas.

Artikel 12

Intern kontroll

Artikel 32 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 13***Principen om öppenhet**

1. Elfte EUF ska genomföras och bokföringen redovisas enligt principen om öppenhet.
2. Den årsplan över åtaganden, betalningar och infordran av bidrag enligt artikel 7 i det interna avtalet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i den här förordningen ska artikel 35.2 första stycket och artikel 35.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om offentliggörande av information om mottagare samt annan information tillämpas. Vid tillämpningen av andra stycket i artikel 21.2 i den delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ska begreppet "belägenhet" i tillämpliga fall avse motsvarigheten till regionen på Nuts 2-nivå om mottagaren är en fysisk person.
4. Åtgärder som finansieras via elfte EUF kan genomföras med parallell eller gemensam samfinansiering.

Vid parallell samfinansiering delas en åtgärd upp i ett antal tydligt definierbara komponenter som var och en finansieras av de olika parterna bakom samfinansieringen, så att det alltid går att fastställa för vilket ändamål medlen har använts.

Vid gemensam samfinansiering fördelas den totala kostnaden för en åtgärd mellan de partner som svarar för finansieringen och medlen läggs samman, så att det inte går att fastställa varifrån medlen för en viss verksamhet inom ramen för åtgärden kommer. I sådana fall ska offentliggörandet i efterhand av bidrag och upphandlingsavtal enligt kraven i artikel 35.2 första stycket och artikel 35.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 följa de eventuella bestämmelserna för den utvalda enheten.

5. När kommissionen tillhandahåller ekonomiskt stöd ska den i förekommande fall vidta nödvändiga åtgärder för att trygga synligheten för unionens ekonomiska stöd. Detta ska omfatta åtgärder som innebär att det införs synlighetskrav för mottagare av medel från unionen, förutom i vissa motiverade fall. Kommissionen ska ansvara för övervakningen av att mottagarna uppfyller dessa krav.

*AVDELNING III****Elfte EUF:s medel och genomförande****Artikel 14***Sammansättningen av elfte EUF:s medel**

Elfte EUF:s medel ska utgöras av det tak som avses i artikel 1.2, 1.4 och 1.6 i det interna avtalet och de anslag som avses i artikel 1.9 i samma avtal samt av övriga inkomster som avsatts för särskilda ändamål enligt artikel 9 i den här förordningen.

*Artikel 15***Elfte EUF:s struktur**

Elfte EUF:s inkomster och utgifter ska delas upp efter typ eller planerat användningsområde.

*Artikel 16***Genomförandet av elfte EUF i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning**

1. Kommissionen ska ansvara för unionens åtaganden i enlighet med vad som anges i artikel 57 i AVS-EU-partnerskapsavtalet och i ULT-beslutet. Kommissionen ska för detta ändamål verkställa elfte EUF:s inkomster och utgifter i enlighet med bestämmelserna i denna del och i del III i den här förordningen på eget ansvar och inom gränserna för elfte EUF:s medel.
2. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen så att EUF-medlen utnyttjas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 17

Metoder för genomförandet

1. Artiklarna 56 och 57 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
2. I enlighet med punkterna 3–5 i den här artikeln ska de bestämmelser om metoder för genomförandet som anges i del I avdelning IV kapitel 2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 samt artiklarna 188 och 193 i samma förordning tillämpas. Bestämmelserna i artiklarna 58.1 b och 59 i samma förordning beträffande delad förvaltning med medlemsstaterna ska dock inte tillämpas.
3. De enheter som anförtros uppgifter ska se till att de följer unionens utrikespolitiska riktlinjer och får anförtro uppgifter som ingår i budgetgenomförandet till andra enheter på samma villkor som gäller för kommissionen. De ska varje år fullfölja sina skyldigheter i enlighet med artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Revisionsutlåtandet ska läggas fram inom en månad från det att rapport och förvaltningsförklaringar färdigställts och ska beaktas i kommissionens förklaring.

De internationella organisationer som avses i artikel 58.1 c ii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och de organ i medlemsstaterna som avses i artikel 58.1 c v och vi i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 som redan har anförtrots uppgifter av kommissionen får även anförtro uppgifter som ingår i budgetgenomförandet åt icke-vinstdrivande organisationer som har adekvat operativ och ekonomisk kapacitet, enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

AVS-stater och ULT kan också delegera uppgifter som ingår i budgetgenomförandet inom sina avdelningar och, på grundval av tjänstekontrakt, till organ som omfattas av civilrättslig lagstiftning. För att undvika intressekonflikter ska dessa organ väljas genom öppna, proportionerliga och icke-diskriminerande förfaranden med god insyn. Villkoren för tjänstekontraktet ska anges i finansieringsavtalet.

4. Om elfte EUF genomförs genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT och utan att det påverkar AVS-staternas eller ULT:s ansvarsområden i egenskap av upphandlande myndigheter
 - a) ska kommissionen i förekommande fall kräva in fordringar från mottagare i enlighet med artikel 80 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, även genom beslut som ska vara verkställbart enligt samma villkor som de som anges i artikel 299 i EUF-fördraget,
 - b) får kommissionen om så krävs utfärda administrativa och/eller ekonomiska sanktioner enligt samma villkor som de som anges i artikel 109 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Finansieringsavtalet ska för detta ändamål innehålla bestämmelser om samarbetet mellan kommissionen och AVS-staten eller ULT.

5. Unionens ekonomiska stöd kan lämnas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, till exempel sådana som inrättats eller förvaltas av EIB, medlemsstater eller partnerländer och partnerregioner eller internationella organisationer för att öka möjligheterna till gemensam finansiering från flera givare, eller till fonder som inrättas av en eller flera givare för gemensamt genomförande av projekt.

Det ska i förekommande fall förordas att unionens finansiella institutioner ges ömsesidig tillgång till finansieringsinstrument som inrättas av andra organisationer.

AVDELNING IV

Finansiella aktörer

Artikel 18

Allmänna bestämmelser om finansiella aktörer och deras ansvar

1. Kommissionen ska ge de finansiella aktörerna de medel som krävs för att de ska kunna genomföra sina uppgifter och stadgar som i detalj beskriver deras uppgifter, rättigheter och skyldigheter.
2. Artikel 64 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om åtskillnad mellan funktioner ska tillämpas.
3. Del I avdelning IV kapitel 4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella aktörers ansvar ska tillämpas med nödvändiga justeringar.

*Artikel 19***Utanordnare**

1. Artiklarna 65, 66 och 67 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om utanordnaren, dennes befogenheter och skyldigheter respektive befogenheter och skyldigheter för cheferna vid unionens delegationer, ska tillämpas.

Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 66.9 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska i en bilaga ha tabeller uppdelade på anslagposter, länder, territorier, regioner och underregioner, som visar de totala beloppen för åtaganden, avsatta medel och gjorda betalningar under budgetåret samt ackumulerade belopp sedan igångsättandet av respektive EUF.

2. Om ansvarig utanordnare vid kommissionen får kännedom om problem vid genomförandet av förvaltningen av elfte EUF:s medel ska han eller hon i samarbete med utsedd nationell, regional, AVS-intern eller territoriell utanordnare, ta de kontakter som krävs för att avhjälpa situationen och vidta de åtgärder som krävs. Om den nationella, regionala, AVS-interna eller territoriella utanordnaren inte genomför eller inte kan genomföra de uppgifter som åligger honom eller henne enligt AVS-EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet får kommissionens ansvariga utanordnare tillfälligt ta över dennes eller dennas funktion och agera i vederbörandes namn. I ett sådant fall kan kommissionen få ekonomisk ersättning, från de medel som anslagits till den berörda AVS-staten eller ULT, för extra administrativ arbetsbelastning.

*Artikel 20***Räkenskapsförare**

1. Kommissionens räkenskapsförare ska vara räkenskapsförare för elfte EUF.

2. Artikel 68, med undantag för andra stycket punkt 1, och artikel 69 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om räkenskapsförarens befogenheter och ansvar respektive befogenheter som denne får delegera, ska tillämpas. Artiklarna 54 och 57.3 och artikel 58.5 andra stycket samt artikel 58.6 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

*AVDELNING V***Inkomsttransaktioner***Artikel 21***Årligt bidrag och delbetalningar**

1. I enlighet med artikel 7 i det interna avtalet ska taket för det årliga bidragsbeloppet för året $n+2$ och det årliga bidragsbeloppet för året $n+1$, samt betalningen av det i tre delbetalningar, fastställas i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2–7 i den här artikeln.

De delbetalningar som medlemsstaterna ska betala ska stå i proportion till samma medlemsstats bidrag till elfte EUF i enlighet med artikel 1.2 i det interna avtalet.

2. Kommissionen ska senast den 15 oktober år n lägga fram ett förslag som fastställer

- a) taket för det årliga bidragsbeloppet för år $n+2$,
- b) det årliga bidragsbeloppet för år $n+1$,
- c) beloppet för den första delbetalningen av bidraget för år $n+1$,
- d) en vägledande, icke-bindande prognos som bygger på ett statistiskt synsätt för de förväntade årliga bidragsbeloppen för åren $n+3$ och $n+4$.

Rådet ska senast den 15 november år n fatta beslut om det förslaget.

Medlemsstaterna ska betala första delbetalningen av bidraget för år $n+1$ senast den 21 januari under år $n+1$.

3. Kommissionen ska senast den 15 juni år $n+1$ lägga fram ett förslag som fastställer
 - a) beloppet för den andra delbetalningen av bidraget för år $n+1$,
 - b) ett reviderat årligt bidragsbelopp för år $n+1$ i enlighet med faktiska behov i de fall det årliga beloppet enligt artikel 7.3 i det interna avtalet avviker från de faktiska behoven.

Rådet ska fatta beslut om förslaget senast 21 kalenderdagar efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Medlemsstaterna ska betala den andra delbetalningen senast 21 kalenderdagar efter det att rådet antagit beslutet.

4. Med beaktande av EIB:s prognoser för förvaltning och åtgärder inom investeringsanslaget, inklusive de räntesubventioner som ges av EIB, ska kommissionen senast den 15 juni år $n+1$ fastställa och till rådet överlämna en plan över vilka åtaganden, betalningar och infordringar av årliga bidragsbelopp som har gjorts år n och som ska göras åren $n+1$ och $n+2$. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaternas årliga bidragsbelopp samt det belopp som återstår att betala av EUF, där åtskillnad ska göras mellan EIB:s och kommissionens andelar. Beloppen för åren $n+1$ och $n+2$ ska grunda sig på förmågan att faktiskt kunna tillhandahålla de föreslagna medlen, samtidigt som man försöker undvika stora variationer mellan de olika åren och stora saldon i slutet av åren.

5. Kommissionen ska senast den 10 oktober år $n+1$ lägga fram ett förslag som fastställer
 - a) beloppet för den tredje delbetalningen av bidraget för år $n+1$,
 - b) ett reviderat årligt bidragsbelopp för år $n+1$ i enlighet med faktiska behov i de fall det årliga beloppet enligt artikel 7.3 i det interna avtalet avviker från de faktiska behoven.

Rådet ska fatta beslut om förslaget senast 21 kalenderdagar efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Medlemsstaterna ska betala den tredje delbetalningen senast 21 kalenderdagar efter det att rådet antagit beslutet.

6. Summan delbetalningar för ett givet år får inte överstiga det årliga bidragsbelopp som fastställts för det året. Det årliga bidragsbeloppet får inte överstiga det tak som fastställts för det året. Taket får inte överskridas annat än i enlighet med artikel 7.4 i det interna avtalet. Förslag om att eventuellt höja taket ska ingå i de förslag som avses i punkterna 2, 3 och 5 i den här artikeln.

7. I taket för det årliga bidragsbelopp som varje medlemsstat ska betala för år $n+2$, det årliga bidragsbeloppet för år $n+1$ samt delbetalningarna av bidrag ska följande specificeras:

- a) belopp som förvaltas av kommissionen och
- b) belopp som förvaltas av EIB, inklusive de räntesubventioner som EIB beviljar.

Artikel 22

Erläggande av delbetalningar

1. Infordran av bidrag ska i första hand gälla belopp som fastställts för tidigare Europeiska utvecklingsfonder.
2. Medlemsstaternas bidrag ska anges och betalas i euro.
3. Varje medlemsstat ska kreditera det bidrag som avses i artikel 21.7 a till ett särskilt konto med titeln "Europeiska kommissionen – Europeiska utvecklingsfonden" som öppnas i centralbanken i den berörda medlemsstaten eller i ett finansinstitut som medlemsstaten har utsett. Bidraget ska stå kvar på detta särskilda konto tills betalningen ska göras. Kommissionen ska sträva efter att uttagen från de särskilda kontona görs så att tillgångarna på kontona fördelas enligt den fördelningsnyckel som anges i artikel 1.2 a i det interna avtalet.

Varje medlemsstat ska i enlighet med artikel 53.1 kreditera det bidrag som avses i artikel 21.7 b i denna förordning.

*Artikel 23***Ränta på obetalda bidragsbelopp**

1. När de tidsfrister som anges i artikel 21.2, 21.3 och 21.5 har löpt ut ska den berörda medlemsstaten vara skyldig att betala ränta enligt följande villkor:
 - a) Röntan ska vara den ränta som Europeiska centralbanken använder för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*, den första kalenderdagen i förfallodagens månad, plus två procentenheter. Röntan ska öka med en fjärdedels procentenhet för varje månads försening.
 - b) Röntan ska betalas för perioden från första kalenderdagen efter förfalldagen och fram till betalningsdagen.
2. Röntan för det bidrag som avses i artikel 21.7 a i denna förordning ska krediteras ett av de konton som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet.

Röntan för det belopp som avses i artikel 21.7 b i denna förordning ska krediteras investeringsanslaget i enlighet med artikel 53.1 i denna förordning.

*Artikel 24***Infördran av obetalda bidrag**

När det finansprotokoll som anges i bilaga Ic till AVS-EU-partnerskapsavtalet löper ut ska den del av de bidrag som medlemsstaterna i enlighet med artikel 21 i denna förordning i den här förordningen fortfarande är skyldiga i förekommande fall infördras av kommissionen och EIB enligt de villkor som fastställs i den här förordningen.

*Artikel 25***Övriga inkomsttransaktioner**

1. Artiklarna 77–79, artikel 80.1 och 80.2 samt artiklarna 81 och 82 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om beräkningen av fordringar, fastställande av fordringar, godkännande och regler för inkassering, preskriptionstid och nationella förvaltningars handläggning av unionens fordringar ska tillämpas. Inkassering kan ske genom beslut av kommissionen som verkställs i enlighet med artikel 299 i EUF-fördraget.
2. Med beaktande av artiklarna 77.3 och 78.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska hänvisningen till egna medel tolkas som hänvisning till medlemsstaternas bidrag enligt definitionen i artikel 21 i denna förordning.
3. Artikel 83.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska gälla för inkasseringar som anges i euro. Den ska också gälla vid inkasseringar i lokal valuta då den växelkurs som centralbanken i det land som utfärdar valutan anger den första kalenderdagen i den månad inkassobeslutet fastställs ska användas.
4. Med beaktande av artikel 84.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska en separat förteckning över fordringar för elfte EUF utarbetas och ingå i den rapport som avses i artikel 44.2 i denna förordning.
5. Artiklarna 85 och 90 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

*AVDELNING VI***Utgiftstransaktioner***Artikel 26***Finansieringsbeslut**

Innan några utgiftsåtaganden görs ska kommissionen fatta ett finansieringsbeslut.

Artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för punkt 2.

*Artikel 27***Regler om åtaganden**

1. Artikel 85, med undantag för 85.3 c, samt artiklarna 86, 87, 185, 189.1 och 198.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om åtaganden och genomförande av externa åtgärder ska tillämpas. Artiklarna 95.2, 97.1 a och e och artikel 98 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.
2. Vid tillämpningen av artikel 189.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 kan perioden för ingående av enskilda avtal och bidragsöverenskommelser om genomförandet av åtgärden förlängas till över tre år efter det att finansieringsavtalet har ingåtts om AVS-staterna och ULT anförtror budgetgenomförandeuppgifter i enlighet med artikel 17.3 i den här förordningen.
3. Om elfte EUF:s medel utnyttjas genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT kan ansvarig utanordnare efter godkända motiveringar förlänga den tvåårsperiod som avses i tredje stycket artikel 86.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och den treårsperiod som avses i andra stycket artikel 189.2 i samma förordning.
4. Vid utgången av den förlängda period som avses i punkt 3 i denna artikel eller de perioder som avses i artikel 86.5 tredje stycket och artikel 189.2 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska den outnyttjade delen i förekommande fall frigöras.
5. Om åtgärder vidtas enligt artiklarna 96 och 97 i AVS-EU-partnerskapsavtalet kan löptiden för de förlängda perioder som avses i punkt 3 i denna artikel, artikel 86.5 tredje stycket och artikel 189.2 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 avbrytas.
6. Vid tillämpningen av artikel 87.1 c och 87.2 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska efterlevnad och korrekthet bedömas mot bakgrund av relevanta bestämmelser, framför allt fördragen, AVS-EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet, den här förordningen och samtliga rättsakter som antas för genomförandet av dessa bestämmelser.
7. Alla rättsliga åtaganden ska uttryckligen ge kommissionen och revisionsrätten befogenhet att kontrollera och revidera och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) befogenhet att genomföra utredningar på grundval av handlingar och besök på platsen av samtliga mottagare, kontraktsparter och underleverantörer som har fått medel via elfte EUF.

*Artikel 28***Kontroller, godkännande och utbetalning av utgifter**

Artiklarna 88, 89 och 90, förutom artikel 90.4 andra stycket, samt artiklarna 91 och 184.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 29***Tidsfrister för betalningar**

1. Artikel 92.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas beträffande betalningar som görs av kommissionen.
2. Om elfte EUF:s medel utnyttjas genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT ska kommissionen göra utbetalningar för deras räkning och den tidsfrist som avses i artikel 92.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska gälla för samtliga betalningar som inte omfattas av punkt a i samma artikel. Finansieringsavtalet ska innehålla nödvändiga bestämmelser för att garantera samarbete i god tid från den upphandlande myndighetens sida.
3. Krav i samband med försenade betalningar som kommissionen ansvarar för ska belasta det eller de konton som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet.

AVDELNING VII

Olika genomförandebestämmelser*Artikel 30***Intern revisor**

Kommissionens internrevisor ska vara internrevisor för elfte EUF. Artiklarna 99 och 100 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 31***IT-system, elektronisk överföring och e-förvaltning**

Artiklarna 93, 94 och 95 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om elektronisk handläggning av transaktioner och handlingar ska tillämpas på elfte EUF med nödvändiga justeringar.

*Artikel 32***God förvaltning och möjligheter till omprövning**

Artiklarna 96 och 97 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 33***Användning av central databas över uteslutna**

Den centrala databas över uteslutna som inrättas i enlighet med artikel 108.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 med uppgifter om anbudssökande och anbudsgivare samt sökande och mottagare som befinner sig i en av de situationer som anges i artiklarna 106, 109.1 första stycket b samt 109.2 a i samma förordning ska användas för genomförandet av elfte EUF.

Artikel 108.2 och 108.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artiklarna 142 och 144 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om användningen av central databas över uteslutna och tillgången till den ska tillämpas med nödvändiga justeringar.

Med beaktande av artikel 108.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska unionens ekonomiska intressen omfatta genomförandet av elfte EUF.

*Artikel 34***Administrativa arrangemang med Europeiska utrikestjänsten**

Detaljerade arrangemang kan avtalas mellan Europeiska utrikestjänsten och kommissionens enheter för att underlätta för unionens delegationer att genomföra de medel som avsätts för stödutgifter i samband med elfte EUF enligt artikel 6 i det interna avtalet.

AVDELNING VIII

Finansieringstyper*Artikel 35***Allmänna bestämmelser om finansieringstyper**

1. I syfte att ge ekonomiskt stöd enligt denna avdelning kan samarbetet mellan unionen, AVS-staterna och ULT bland annat bedrivas i följande form:

- a) Trepartsorganisation där unionen samordnar sitt stöd till en AVS-stat, ULT eller region med ett tredjeland.
- b) Administrativa samarbetsåtgärder, till exempel partnersamverkan mellan offentliga institutioner, lokala myndigheter, nationella offentliga organ eller privaträttsliga enheter som av en medlemsstat eller av ett av de yttersta randområdena anförtrots offentliga uppgifter, och samma enheter i en AVS-stat eller ULT eller deras region, liksom samarbetsåtgärder med utsända experter från medlemsstaternas offentliga sektor och deras regionala och lokala myndigheter.

- c) Expertresurser för riktad kapacitetssuppleering i AVS-staten, det utomeuropeiska landet eller territoriet eller deras region och kortsiktigt tekniskt bistånd och teknisk rådgivning till dessa, samt stöd till hållbara kunskaps- och kompetenscentrum på området för förvaltning och reform inom offentlig sektor.
 - d) Bidrag till nödvändiga kostnader för inrättandet och förvaltningen av offentlig-privata partnerskap.
 - e) Stödprogram för vissa politiska sektorer där unionen ger stöd till ett sektorsinriktat program i en AVS-stat eller ULT.
 - f) Räntesubventioner i enlighet med artikel 37.
2. Utöver de finansieringstyper som avses i artiklarna 36–42 kan ekonomiskt stöd också ges på följande sätt:
- a) Skuldavskrivning genom internationellt överenskomna skuldlättnadsprogram.
 - b) I undantagsfall sektorsvisa eller generella importprogram i form av
 - sektorsvisa importprogram i natura,
 - sektorsvisa importprogram som ger utländsk valuta för att finansiera import för en aktuell sektor,
 - allmänna importprogram som ger utländsk valuta för att finansiera allmän import av en lång rad produkter.
3. Ekonomiskt stöd kan också lämnas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, till exempel sådana som inrättats eller förvaltas av EIB, medlemsstater, AVS-stater, ULT och regioner eller av internationella organisationer för att öka möjligheterna till gemensam finansiering från flera givare, eller till fonder som inrättas av en eller flera givare för gemensamt genomförande av projekt.

Ömsesidig tillgång unionens finansiella institutioner till finansieringsinstrument som inrättas av andra organisationer ska i förekommande fall främjas.

4. Vid genomförandet av stöd till omvandling och reformer i AVS-stater och ULT ska unionen utnyttja och sprida erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.

Artikel 36

Upphandling

1. Artikel 101 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om definitionen av offentligt kontrakt ska tillämpas.
2. Vid tillämpningen av den här förordningen avses med upphandlande myndigheter
- a) kommissionen på en eller flera AVS-staters eller ULT:s vägnar och för deras räkning,
 - b) enheter och personer i enlighet med artikel 185 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 som anförtrots motsvarande budgetgenomförandeuppgifter.
3. Beträffande upphandlingskontrakt som de upphandlande myndigheter som avses i punkt 2 tilldelar, eller som tilldelas för deras räkning, ska bestämmelserna i del I avdelning V kapitel 1 och del II avdelning IV kapitel 3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas med följande undantag:
- a) Artikel 103, artikel 104.1 andra stycket och artikel 111 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - b) Artiklarna 127.3, 127.4, 128, 134–137, 139.3–139.6, 148.4, 151.2, 160, 164 och artikel 260 andra meningen samt artikel 262 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.

Artikel 124.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska gälla för byggnadsavtal.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på de upphandlande myndigheter som avses i punkt 2 b i den här artikeln om kommissionen, efter de kontroller som anges i artikel 61 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, har godkänt att de tillämpar sina egna upphandlingsförfaranden.

4. Vid upphandlingskontrakt som kommissionen tilldelar för sin egen räkning liksom vid genomförandeåtgärder i samband med bistånd för krishantering, civilskydd och humanitära stödsatser ska bestämmelserna i del I avdelning V i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.

5. Om de förfaranden som anges i punkt 3 ovan inte kan följas ska inte utgifterna som avser de aktuella insatserna vara berättigade till stöd från elfte EUF.

6. De upphandlingsförfaranden som avses i punkt ska fastställas i finansieringsavtalet.
7. Vad gäller artikel 263.1 a i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska följande gälla:
 - a) Med *förhandsinformation* avses det meddelande som upphandlande myndigheter använder för att upplysa om det beräknade sammanlagda värdet av och omfattningen av avtal och ramavtal som de avser att tilldela under ett budgetår; dock ingår inte avtal som ingåtts genom förhandlade förfaranden utan förhandsmeddelanden.
 - b) Med *meddelande om upphandling* avses det sätt på vilket upphandlande myndigheter tillkännager sin avsikt att inleda ett förfarande för tilldelning av avtal eller ramavtal eller för att inleda ett dynamiskt inköpssystem i enlighet med artikel 131 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.
 - c) Med *meddelande om tilldelning av kontrakt* avses det meddelande som tillkännager resultatet av förfarandet för tilldelning av avtal, ramavtal eller avtal baserade på dynamiska inköpssystem.

Artikel 37

Bidrag

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska del I avdelning VI och artikel 192 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.
2. Bidrag är direkta ekonomiska stöd som ges i form av donationer från elfte EUF för att finansiera något av följande:
 - a) Åtgärder som syftar till att uppnå ett av målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet eller i ett program eller projekt som antagits med stöd av detta avtal eller beslut.
 - b) Verksamhet vid ett organ som arbetar mot ett av de mål som avses i led a.

Bidrag i den mening som avses i led a kan tilldelas ett sådant organ som anges i artikel 208.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. I samarbetet med intressenter i AVS-stater och ULT ska kommissionen ta hänsyn till deras särdrag, inklusive behov och sammanhang, när den fastställer villkoren för finansiering, typ av bidrag, villkor för tilldelning och administrativa bestämmelser för förvaltningen av bidrag i syfte att nå ut till och på bästa sätt tillmötesgå bredast möjliga urval av intressenter i AVS-stater och ULT samt effektivast möjliga uppnående av målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet. Särskilda arrangemang ska uppmuntras, till exempel partnerskapsavtal, ekonomiskt stöd till tredje part, direkta anslag eller meddelanden om ansökningsomgångar med begränsat stödberättigande eller enhetsbelopp.

4. Följande ska inte utgöra bidrag i samband med tillämpningen av denna förordning:
 - a) De punkter som avses i artikel 212.2 b–f, h och i i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - b) Det ekonomiska stöd som anges i artikel 35.2 i den här förordningen.
5. Artiklarna 175 och 177 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

Artikel 38

Priser

Del I avdelning VII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för artikel 138.2 andra stycket.

Artikel 39

Budgetstöd

Artikel 186 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Unionens allmänna eller sektors uppdelade budgetstöd ska bygga på ömsesidig ansvarsskyldighet och gemensamma åtaganden att följa universella värderingar, och ska syfta till att stärka kontraktbaserade partnerskap mellan unionen och AVS-stater eller ULT för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, stödja hållbar och integrerande ekonomisk tillväxt och att utplåna fattigdom.

Alla beslut om att bevilja budgetstöd ska bygga på politiska beslut om budgetstöd på unionsnivå, tydliga behörighetskriterier och noggrann bedömning av risker och fördelar.

En central faktor bakom ett sådant beslut ska vara bedömningen av AVS-staternas och ULT:s engagemang för samt resultat och framgångar i fråga om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Budgetstödet ska vara differentierat för att bättre motsvara det politiska, ekonomiska och sociala läget i AVS-stater och ULT, samtidigt som instabila situationer kan beaktas.

Vid beviljandet av budgetstöd ska kommissionen tydligt definiera och övervaka villkoren och också stödja utvecklingen av parlamentarisk kontroll- och revisionskapacitet samt ökad öppenhet och allmän tillgång till information.

Budgetstöd betalas ut på villkor att tillfredsställande framsteg har gjorts för att nå de mål som AVS-staterna och ULT enats om.

När budgetstöd ges till ULT ska hänsyn tas till deras institutionella kontakter med berörda medlemsstater.

Artikel 40

Finansieringsinstrument

Finansieringsinstrument kan fastställas i det finansieringsbeslut som avses i artikel 26. De ska i möjligaste mån ligga under EIB:s ledning, under ett multilateralt europeiskt finansinstitut, till exempel Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, eller ett bilateralt europeiskt finansinstitut som bilaterala utvecklingsbanker, eventuellt sammanförda med ytterligare bidrag från andra källor.

Kommissionen får genomföra finansieringsinstrument genom direkt förvaltning, eller genom indirekt förvaltning genom att anförtro uppgifter till enheter i enlighet med artikel 58.1 c leden ii, iii, v och vi i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Dessa enheter ska uppfylla kraven i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och följa unionens mål, normer och politiska beslut samt använda bästa praxis i fråga om användningen och redovisningen av unionens medel.

Enheter som uppfyller kriterierna i artikel 60.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska anses uppfylla de urvalskriterier som avses i artikel 139 i den förordningen. Del I avdelning VIII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för artikel 139.1, artikel 139.4 första stycket och artikel 139.5.

Finansieringsinstrumenten kan sammanföras till funktioner för genomförande- och redovisningsändamål.

Artikel 41

Experter

Artikel 204 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 287 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om betalda externa experter ska tillämpas.

Artikel 42

Unionsförvaltningsfonder

1. Om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel ska artikel 187 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.
2. Beträffande artikel 187.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska den behöriga kommittén vara den kommitté som anges i artikel 8 i det interna avtalet.

AVDELNING IX

Årsredovisningar och löpande räkenskaper

Artikel 43

Elfte EUF:s räkenskaper

1. Elfte EUF:s räkenskaper ska avspegla fondens ekonomiska situation per den 31 december ett givet år och omfatta
 - a) en årsredovisning,
 - b) en rapport om det finansiella genomförandet.

I redovisningen ska också ingå information från EIB i enlighet med artikel 57.

2. Räkenskapsföraren ska senast den 31 mars följande år skicka den preliminära redovisningen till revisionsrätten.
3. Revisionsrätten ska senast den 15 juni året därpå lägga fram sina iakttagelser beträffande den preliminära årsredovisningen för den del av elfte EUF:s medel där kommissionen ansvarar för den finansiella förvaltningen, så att kommissionen kan göra de justeringar som anses nödvändiga för att utarbeta den slutliga redovisningen.
4. Kommissionen ska godkänna den slutliga redovisningen och skicka den till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 juli följande år.
5. Artikel 148.3 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
6. Den slutliga redovisningen ska senast den 15 november följande år offentliggöras i *Europeiska unionens offentliga tidning* tillsammans med den revisionsförklaring som revisionsrätten avger i enlighet med artikel 49.
7. De preliminära och slutliga redovisningarna kan i enlighet med punkterna 2 och 4 skickas elektroniskt.

Artikel 44

Redovisningar och rapport om finansiellt genomförande

1. Artikel 145 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
2. Rapporten om det finansiella genomförandet ska utarbetas av ansvarig utanordnare och senast den 15 mars skickas till räkenskapsföraren för att föras in i redovisningen för elfte EUF. Rapporten ska ge en sann och rättvisande bild av inkomst- och utgiftstransaktioner med medel från elfte EUF. Den ska uttryckas i miljoner euro och innehålla
 - a) resultatet av den ekonomiska förvaltningen med samtliga ekonomiska transaktioner under året i form av inkomster och utgifter,
 - b) en bilaga till resultatet av den ekonomiska förvaltningen som ska komplettera och ge en kommentar till informationen i berättelsen.
3. I resultatet av den ekonomiska förvaltningen ska följande ingå:
 - a) En tabell som visar förändrade anslag under det föregående budgetåret.
 - b) En tabell som uppdelad på anslagsposter visar samtliga åtaganden, tilldelade medel och utbetalningar under budgetåret liksom aggregerade summor sedan elfte EUF inleddes.

Artikel 45

Kommissionens och EIB:s övervakning och redovisning

1. Kommissionen och EIB ska, i den mån de är berörda, övervaka AVS-staternas, ULT:s och andra mottagares användning av stöd från elfte EUF och genomförandet av projekt som finansieras via elfte EUF, med särskilt beaktande av de mål som anges i artiklarna 55 och 56 i AVS-EU-partnerskapsavtalet och i motsvarande bestämmelser i ULT-beslutet.

2. EIB ska regelbundet informera kommissionen om genomförandet av de projekt som finansieras via elfte EUF och som banken handlägger och ska då följa de förfaranden som anges i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.
3. Kommissionen och EIB ska informera medlemsstaterna om det operativa genomförandet av elfte EUF:s medel enligt artikel 18 i genomförandeförordningen. Kommissionen ska skicka denna information till revisionsrätten i enlighet med artikel 11.6 i det interna avtalet.

Artikel 46

Löpande räkenskaper

De regler för räkenskaperna som anges i artikel 143.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas för de medel ur elfte EUF som förvaltas av kommissionen. Dessa regler ska tillämpas för elfte EUF samtidigt som hänsyn tas till verksamhetens specifika karaktär.

De redovisningsprinciper som anges i artikel 144 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas för de redovisningar som avses i artikel 44 i den här förordningen.

Artiklarna 151, 153, 154 och 155 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Räkenskapsföraren ska utarbeta och, efter samråd med ansvarig utanordnare, godkänna den kontoplan som ska användas för elfte EUF:s verksamhet.

Artikel 47

Budgeträkenskaper

1. Budgeträkenskaperna ska ge en detaljerad bild av det finansiella genomförandet av elfte EUF:s medel.
2. Budgeträkenskaperna ska visa samtliga
 - a) anslag och motsvarande medel ur elfte EUF,
 - b) finansiella åtaganden,
 - c) betalningar, och
 - d) fastställda fordrings- och inkasseringsåtgärder för budgetåret utan några justeringar emellan dem.
3. När åtaganden, betalningar och fordringar anges i nationella valutor ska de i bokföringssystemet när så krävs kunna bokföras i såväl nationell valuta som i euro.
4. Övergripande finansiella åtaganden ska bokföras i euro till det värde som anges i kommissionens finansieringsbeslut. Enskilda finansiella åtaganden ska bokföras i euro till motsvarande värde som de rättsliga åtagandena. Detta värde ska i förekommande fall omfatta följande:
 - a) En avsättning för utbetalning av ersättningsberättigande utgifter mot uppvisande av styrkande handlingar.
 - b) En avsättning för justering av priser, ökade kvantiteter och oförutsedda utgifter enligt definitionen i EUF-finansierade avtal.
 - c) En finansiell avsättning för växelkursfluktuationer.
5. Alla bokföringsunderlag som avser fullgörandet av ett åtagande ska bevaras i fem år räknat från dagen för beslutet att bevilja ansvarsfrihet för det finansiella genomförandet av elfte EUF:s medel enligt artikel 50 för det budgetår under vilket räkenskaperna för åtagandet avslutades.

AVDELNING X

Extern revision och ansvarsfrihet

Artikel 48

Extern revision och ansvarsfrihet för kommissionen

1. Vad gäller verksamhet finansierad med medel från elfte EUF som förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 16 ska revisionsrätten utöva sina befogenheter i enlighet med denna artikel och artikel 49.

2. Artiklarna 159, 160 och artikel 161, med undantag för punkt 6 i den artikeln, artikel 162, med undantag för punkt 3 första meningen och punkt 5 i den artikeln, samt artikel 163 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
3. Vad gäller artikel 159.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten göra sin granskning med beaktande av fördragen, AVS–EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet, den här förordningen samt alla andra akter som antagits i enlighet med dessa instrument.
4. Vad gäller artikel 162.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska det datum som anges i första meningen vara den 15 juni.
5. Revisionsrätten ska informeras om de interna bestämmelser som avses i artikel 56.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 inklusive utnämningen av utanordnare samt den möjlighet till delegering som avses i artikel 69 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
6. De nationella revisionsmyndigheterna i AVS-staterna och ULT ska uppmuntras att på revisionsrättens uppmaning samarbeta med denna.
7. Revisionsrätten kan på begäran av en annan EU-institution avge yttranden över frågor som gäller elfte EUF.

Artikel 49

Revisionsförklaring

Samtidigt med den årsrapport som avses i artikel 162 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten till Europaparlamentet och rådet lämna en förklaring med försäkran om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 50

Ansvarsfrihet

1. Beslut om ansvarsfrihet ska gälla de räkenskaper som avses i artikel 43, med undantag för den del som lämnas av EIB i enlighet med artikel 57, och ska fattas i enlighet med artiklarna 164, 165.2 och 165.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Den ansvarsfrihet som avses i artikel 164.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska beviljas för de medel ur elfte EUF som i enlighet med artikel 16.1 i den här förordningen förvaltas av kommissionen år n.
2. Beslutet om ansvarsfrihet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Artiklarna 166 och 167 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

AVDELNING II

INVESTERINGSANSLAGET

Artikel 51

Europeiska investeringsbankens roll

EIB ska förvalta investeringsanslaget och bedriva verksamhet inom ramen för detta, bland annat räntesubventioner och tekniskt bistånd, för unionens räkning och i enlighet med del II i denna förordning.

EIB ska också ansvara för det finansiella genomförandet av andra åtgärder som finansieras via bankens egna medel i enlighet med artikel 4 i det interna avtalet, i förekommande fall kombinerat med räntesubventioner finansierade via elfte EUF.

Genomförandet av del II i denna förordning ska inte ge upphov till några skyldigheter eller ansvarsskyldigheter för kommissionens vidkommande.

Artikel 52

Beräkning av åtaganden och betalningar inom investeringsanslaget

EIB ska varje år före den 1 september till kommissionen skicka beräkningar av de åtaganden och betalningar som krävs för att utarbeta den plan som avses i artikel 7.1 i det interna avtalet och som gäller åtgärder inom investeringsanslaget, inklusive de räntesubventioner som den beviljar i enlighet med det interna avtalet. När så krävs ska EIB skicka uppdaterade beräkningar av åtaganden och betalningar till kommissionen. Villkoren ska anges i det förvaltningsavtal som fastställs i artikel 55.4 i den här förordningen.

Artikel 53

Förvaltning av bidrag till investeringsanslaget

1. De bidrag som avses i artikel 21.7 b och som godkänns av rådet ska betalas av medlemsstaten till EIB utan kostnader för mottagaren via ett särskilt konto som EIB öppnar för investeringsanslaget i enlighet med detaljerade föreskrifter som fastställs i det förvaltningsavtal som avses i artikel 55.4.
2. Det datum som avses i artikel 1.5 i det interna avtalet ska vara den 31 december 2030.
3. Såvida inte rådet beslutar annat beträffande EIB:s ersättning ska inkomster, i enlighet med artikel 5 i det interna avtalet, som EIB får via creditsaldot från de särskilda konton som avses i punkt 1 komplettera investeringsanslaget och beaktas vid infordringar av bidrag enligt artikel 21 samt utnyttjas för att uppfylla eventuella finansiella skyldigheter efter den 31 december 2030.
4. EIB ska ansvara för finansförvaltningen av de belopp som avses i punkt 1 i enlighet med de detaljerade föreskrifter som fastställs i förvaltningsavtalet enligt artikel 55.4.
5. Investeringsanslaget ska förvaltas i enlighet med villkoren i AVS-EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet och del II i den här förordningen.

Artikel 54

EIB:s ersättning

EIB ska ersättas fullt ut för förvaltningen av verksamheten inom investeringsanslaget. Rådet ska besluta om medel och mekanismer för EIB:s ersättning i enlighet med artikel 5.4 i det interna avtalet. Åtgärder för genomförandet av det beslutet ska infogas i det förvaltningsavtal som avses i artikel 55.4.

Artikel 55

Genomförandet av investeringsanslaget

1. EIB:s egna bestämmelser ska tillämpas för instrument som finansieras via de medel ur elfte EUF som banken förvaltar.
2. Om program eller projekt är samfinansierade av medlemsstaterna eller deras genomförandeorgan och om de motsvarar prioriteringarna i landsstödsstrategier och programplaneringsdokument enligt genomförandeförordningen och föreskrivs i artikel 10.1 andra och tredje stycket i det interna avtalet samt i artikel 74 i ULT-beslutet kan EIB anförtro uppgifter i samband med investeringsanslagets genomförande till medlemsstater eller deras genomförandeorgan.
3. EIB ska med vederbörlig hänsyn till kraven på sekretess och säkerhet, särskilt skyddet av personuppgifter, offentliggöra namnen på dem som tar emot ekonomiskt stöd via investeringsanslaget, såvida inte uppgiftsutlämnandet riskerar att skada mottagarnas affärsintressen. Kriterierna för att offentliggöra uppgifter och detaljnivån på det som offentliggörs ska baseras på sektorns särdrag och investeringsanslagets egenskaper.

4. Detaljerade föreskrifter för genomförandet av denna del ska omfattas av ett förvaltningsavtal mellan kommissionen, som agerar för unionens räkning, och EIB.

Artikel 56

Redovisning inom investeringsanslaget

EIB ska regelbundet informera kommissionen om den verksamhet som bedrivs inom investeringsanslaget, inklusive räntesubventioner, hur samtliga infordrade bidrag som betalats till EIB utnyttjats och framför allt kvartalsvisa summeringar av åtaganden, kontrakt och betalningar i enlighet med de detaljerade föreskrifter som fastställs i förvaltningsavtalet enligt artikel 55.4.

Artikel 57

Investeringsanslagets löpande räkenskaper och redovisning

1. EIB ska föra investeringsanslagets räkenskaper, inklusive för de räntesubventioner som genomförs via anslaget och finansieras via EUF, så att medlen kan spåras genom hela förloppet, från mottagande till utbetalning och därefter till de intäkter de ger upphov till och eventuella efterföljande ersättningar. EIB ska utarbeta relevanta bestämmelser för redovisning och metoder som följer internationella redovisningsstandarder och informera kommissionen och medlemsstaterna om detta.

2. EIB ska varje år till rådet och kommissionen skicka en rapport om genomförandet av verksamhet som finansierats med medel från elfte EUF under dess förvaltning, inklusive ekonomiska redovisningar som utformas i enlighet med de bestämmelser och metoder som avses i punkt 1 och de uppgifter som avses i artikel 44.3.

Dessa handlingar ska lämnas som förslag senast den 28 februari och som slutliga versioner senast den 30 juni under budgetåret efter det budgetår de behandlar, så att de kan användas av kommissionen vid utarbetandet av den redovisning som avses i artikel 43 i denna förordning i enlighet med artikel 11.6 i det interna avtalet. EIB ska lämna rapporten om den finansiella förvaltningen av de medel som banken förvaltar till kommissionen senast den 31 mars.

Artikel 58

Extern revision och ansvarsfrihet vad avser EIB:s verksamhet

Den verksamhet som finansieras med medel från elfte EUF som förvaltas av EIB i enlighet med denna del ska omfattas av de revisions- och ansvarsfrihetsförfaranden som EIB tillämpar för konton som förvaltas på uppdrag av tredje part. Detaljerade bestämmelser för revisionsrättens granskning anges i ett trepartsavtal mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten.

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVDELNING I

Övergångsbestämmelser

Artikel 59

Överföring av återstående medel från föregående Europeiska utvecklingsfonder

Överföringar till elfte EUF av återstående medel som anslagit enligt de interna avtalen för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallade *föregående EUF*) ska ske i enlighet med artiklarna 1.2 b, 1.3 och 1.4 i det interna avtalet.

*Artikel 60***Ränteinkomster från medel från föregående EUF**

Återstående ränteintäkter av medel från föregående EUF ska överföras till elfte EUF och användas för samma ändamål som de intäkter som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet. Detsamma gäller diverse intäkter från tidigare EUF, såsom dröjsmålsräntor som tas ut vid försenade inbetalningar av bidrag till dessa EUF från medlemsstaternas sida. Den ränta som genereras av de medel i EUF som förvaltas av EIB ska utgöra ett komplement till investeringsanslaget.

*Artikel 61***Sänkning av bidrag via återstående medel**

Belopp som härrör från projekt inom tionde EUF eller föregående EUF och för vilka inga åtaganden har ingåtts enligt artikel 1.3 i det interna avtalet, eller där åtagandena dragits tillbaka enligt artikel 1.4 i det interna avtalet ska, såvida inte rådet enhälligt beslutar något annat, användas för att minska den del av medlemsstaternas bidrag som anges i artikel 1.2 a i det interna avtalet.

Inverkan på varje medlemsstats bidrag ska beräknas i proportion till respektive medlemsstats bidrag till nionde och tionde EUF. Denna påverkan ska beräknas årligen.

*Artikel 62***Förordningens tillämpning på verksamhet inom föregående EUF**

De bestämmelser som gäller i denna förordning ska gälla även för den verksamhet som finansieras via föregående EUF utan att detta påverkar befintliga rättsliga åtaganden. Dessa bestämmelser ska inte tillämpas för investeringsanslaget.

*Artikel 63***Inledning av bidragsförfaranden**

Det förfarande för medlemsstaternas bidrag som anges i artiklarna 21–24 i denna förordning ska tillämpas första gången vad avser bidragen för år N+2, förutsatt att det interna avtalet träder i kraft mellan den 1 oktober år N och den 30 september år N+1.

*AVDELNING II***Slutbestämmelser***Artikel 64***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar

D. REIZNIECE-OZOLA

Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/324**av den 2 mars 2015****om genomförande av artikel 17.3 i förordning (EU) nr 224/2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Centralafrikanska republiken**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 224/2014 av den 10 mars 2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Centralafrikanska republiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 17.3, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 mars 2014 antog rådet förordning (EU) nr 224/2014.
- (2) Den 31 december 2014 strök den sanktionskommitté som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2127 (2013) om Centralafrikanska republiken en person från förteckningen över de personer som är föremål för de åtgärder som infördes genom punkterna 30 och 32 i FN:s säkerhetsråds resolution 2134 (2014).
- (3) Den förteckning över personer som är föremål för restriktiva åtgärder som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 224/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 224/2014 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar

D. REIZNIECE-OZOLA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 70, 11.3.2014, s. 1.

BILAGA

Uppgifterna i bilaga I till förordning (EU) nr 224/2014 om följande person ska strykas:

Levy YAKETE

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/325**av den 2 mars 2015****om genomförande av artikel 13 i förordning (EU) nr 356/2010 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ mot bakgrund av situationen i Somalia**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 356/2010 av den 26 april 2010 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ mot bakgrund av situationen i Somalia ⁽¹⁾, särskilt artikel 13, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 april 2010 antog rådet förordning (EU) nr 356/2010.
- (2) Den 19 december 2014 strök Förenta nationernas säkerhetsråds kommitté, inrättad i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 751 (1992) och 1907 (2009), en person från förteckningen över de personer som omfattas av de restriktiva åtgärder som fastställs i punkterna 1, 3 och 7 i säkerhetsrådets resolution 1844 (2008).
- (3) Bilaga I till förordning (EU) nr 356/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EU) nr 356/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar

D. REIZNIECE-OZOLA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 105, 27.4.2010, s. 1.

BILAGA

Uppgifterna i bilaga I till förordning (EU) nr 356/2010 om följande person ska strykas:

Mohamed SA'ID

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2015/326**av den 2 mars 2015****om ändring av bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) vad gäller polycykliska aromatiska kolväten och ftalater****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 131, och

av följande skäl:

- (1) Bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 innehåller bland annat de begränsningar som tidigare fastställts i rådets direktiv 76/769/EEG ⁽²⁾.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/69/EG ⁽³⁾ förbjöds utsläppande på marknaden och användning av extender oils för framställning av däck eller delar av däck om de innehåller mer än 1 mg/kg benz[a]pyren eller mer än 10 mg/kg av summan av de åtta förtecknade polycykliska aromatiska kolvätena. Den begränsningen anges för närvarande i post 50 kolumn 2 punkt 1 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.
- (3) När den begränsningen antogs fanns det inte några harmoniserade testmetoder för att bestämma koncentrationen i de åtta förtecknade polycykliska aromatiska kolvätena i extender oils. Därför nämns analysmetoden IP 346:1998 ⁽⁴⁾, som används av oljeindustrin för att bestämma koncentrationen av polycykliska aromatiska föreningar, i den begränsningen som en indirekt metod för att avgöra om gränserna för benz[a]pyren och alla förtecknade polycykliska aromatiska kolväten är uppfyllda.
- (4) Analysmetoden IP 346:1998 är inte specifik för de åtta förtecknade polycykliska aromatiska kolvätena. Det är dessutom allmänt vedertaget att denna metod endast gäller oanvända bassmörjor, asfaltenfria fraktioner där högst 5 % av komponenterna har en kokpunkt under 300 °C. För prov som inte uppfyller de kraven kan metoden vara olämplig.
- (5) I enlighet med direktiv 2005/69/EG gav kommissionen den 3 juli 2007 Europeiska standardiseringskommittén (CEN) i uppdrag att utarbeta en mer specifik metod.
- (6) Den nya standardmetoden har antagits och publicerats av CEN som standard EN 16143:2013, *Petroleumprodukter – Bestämning av innehåll av Bens(a)pyren (BaP) och utvalda polycykliska aromatiska kolväten (PAH) i extenderoljor – Procedur med dubbel LC rengöring och GC/MS-analys*.
- (7) Eftersom den nya standarden innehåller en specifik analysmetod för att analysera de berörda polycykliska aromatiska kolvätena i extender oils och åtgärdar de brister som fanns i den tidigare metoden anser kommissionen att hänvisningen till metoden IP 346:1998 bör ersättas med en hänvisning till den nya standarden EN 16143:2013 som referensmetod för att avgöra om extender oils överensstämmer med begränsningen i post 50 kolumn 2 punkt 1 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.

⁽¹⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (EGT L 262, 27.9.1976, s. 201).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/69/EG av den 16 november 2005 om ändring för tjugosjunde gången av rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (polycykliska aromatiska kolväten i extender oils och däck) (EUT L 323, 9.12.2005, s. 51).

⁽⁴⁾ IP 346:1998 – *Determination of PCA in unused lubricating base oils and asphaltene free petroleum fractions – Dimethyl sulphoxide extraction refractive index method*.

- (8) Det framgick av ett informellt samråd med medlemsstaterna och företrädare för berörda intresseorganisationer att det för extender oils i allmänhet finns en god korrelation mellan resultaten av IP 346:1998-metoden och gaskromatografiska analysmetoder för att mäta enskilda cancerframkallande polycykliska aromatiska kolväten, som följer samma princip som den nya CEN-metoden. Enligt de ekonomiska aktörerna förväntas inte utbytet av IP 346:1998 mot den nya CEN-metoden få några konsekvenser för hur extender oils överensstämmer med kraven. Den nya analysmetoden uppges dock vara mer komplex och dyrare att tillämpa än IP 346:1998.
- (9) Det bör beviljas en övergångsperiod på arton månader då både den gamla och den nya analysmetoden kan användas för att avgöra om begränsningen iaktas. Denna övergångsperiod bör också ge laboratorierna möjlighet att skaffa sig den erfarenhet av den nya analysmetoden som är nödvändig. Den bör också göra det lättare att avgöra hur sådana extender oils som släppts ut på marknaden innan denna förordning träder i kraft uppfyller kraven.
- (10) Kommissionen har slutfört en ny utvärdering av åtgärderna i post 51 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 när det gäller ämnena di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP), dibutylftalat (DBP) och butylbensylftalat (BBP), i enlighet med punkt 3 i den posten. Denna nya utvärdering inleddes den 4 september 2009 genom att kommissionen bad Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) granska nya vetenskapliga rön och utvärdera om det finns fakta som kunde motivera en omprövning av den befintliga begränsningen. Echa lämnade uppgifterna till kommissionen i mars 2010 och påpekade att man bör överväga att göra en bedömning av de berörda registreringsunderlagen inom ramen för Reach. Kommissionen bad därför Echa att gå vidare som planerat. Danmark inledde dock i april 2011 ett begränsningsförfarande avseende förekomsten av dessa ftalater i varor för inomhusbruk och varor som kan komma i direkt kontakt med hud eller slemhinnor, där bland annat registreringsunderlaget beaktades. När begränsningsförfarandet avslutats föreslog kommissionen ingen ändring av bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006, vilket meddelats den 9 augusti 2014 ⁽¹⁾. Genom kommissionens förordning (EU) nr 143/2011 ⁽²⁾ infördes dessutom dessa ftalater i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1907/2006. Enligt artikel 69.2 i den förordningen ska Echa efter slutdatumet ta ställning till om användningen av dessa ftalater i varor utgör en hälso- eller miljörisk som inte kontrolleras på ett adekvat sätt. Därför ansågs det inte behövas någon ny översyn av åtgärderna för att begränsa ftalaterna, varför den punkten bör strykas från den posten.
- (11) I januari 2014 slutförde kommissionen en ny utvärdering av åtgärderna i post 52 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 när det gäller ämnena diisononylftalat (DINP), diisodecylftalat (DIDP) och di-n-oktylftalat (DNOP), i enlighet med punkt 3 i den posten. Denna nya utvärdering inleddes den 4 september 2009 genom att kommissionen bad Echa granska nya vetenskapliga rön och utvärdera om det finns fakta som kan motivera en omprövning av den befintliga begränsningen. Den tillgängliga informationen kompletterades senare med den information från registreringsunderlagen som inkommit vid tidsfristen för registrering 2010. Därefter lämnade Echa ett utkast till granskningsrapport till sin riskbedömningskommitté för en detaljerad utvärdering. Riskbedömningskommittén antog ett yttrande i mars 2013 och Echas slutliga granskningsrapport lämnades till kommissionen i augusti 2013. På grundval av Echas rapport beslutade kommissionen att inte föreslå några ändringar av bestämmelserna i post 52 i bilaga XVII och att den nya utvärderingen i enlighet med punkt 3 i den posten var slutförd. Kommissionens slutsatser avseende de nya utvärderingen har offentliggjorts ⁽³⁾. Därför bör punkt 3 strykas från den posten.
- (12) Förordning (EG) nr 1907/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 133 i förordning (EG) nr 1907/2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 260, 9.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 143/2011 av den 17 februari 2011 om ändring av bilaga XIV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 44, 18.2.2011, s. 2).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/reach/entry-52_en.pdf

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 ska ändras på följande sätt:

1. I post 50 kolumn 2 punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande stycken:

	”Standard EN 16143:2013 (Petroleumprodukter – Bestämning av innehåll av Bens(a)pyren (BaP) och utvalda polycykliska aromatiska kolväten (PAH) i extenderoljor – Procedur med dubbel LC rengöring och GC/MS-analys) ska användas som testmetod för att visa att gränserna i första stycket är uppfyllda. Till och med 23 september 2016 kan gränsvärdena i första stycket anses vara uppfyllda om extraktet av polycykliska aromatiska ämnen (PCA) utgör mindre än 3 viktprocent enligt standarden IP346:1998 (Determination of PCA in unused lubricating base oils and asphaltene free petroleum fractions – Dimethyl sulphoxide extraction refractive index method) som fastställts av Institute of Petroleum, under förutsättning att tillverkaren eller importören mäter överensstämmelsen med gränserna för benz[a]pyren och de förtecknade polycykliska aromatiska kolvätena samt korrelationen av de uppmätta värdena med PCA-extraktet var sjätte månad eller efter varje större driftförändring, beroende på vilket som inträffar först.”
--	---

2. I post 51 ska punkt 3 i kolumn 2 strykas.
3. I post 52 ska punkt 3 i kolumn 2 strykas.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2015/327**av den 2 mars 2015****om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 vad gäller krav för utsläppande på marknaden och användningsvillkor för tillsatser som innehåller preparat****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 3.5 och 16.6, och

av följande skäl:

- (1) I vissa preparat som är godkända som tillsatser enligt förordning (EG) nr 1831/2003 ingår tekniska tillsatser och andra ämnen eller produkter som ska påverka den aktiva substansen i preparatet, till exempel stabilisera eller standardisera den, underlätta hanteringen av den eller göra det lättare att blanda i den i foder. Sådana tekniska tillsatser eller andra ämnen eller produkter kan exempelvis öka den aktiva substansens flytbarhet eller homogenitet eller minska dess dammrisk. Den specifika sammansättningen av godkända tillsatser som innehåller preparat kan därför variera beroende på varför dessa preparat används. Tekniska tillsatser och andra ämnen eller produkter som tillsätts för att bibehålla den aktiva substansens egenskaper är dock inte avsedda att påverka de foder där preparatet tillsätts.
- (2) Med tanke på att tekniska framsteg bidrar till utvecklingen av nya preparat bör man noga överväga de speciella egenskaperna hos tillsatser som innehåller preparat och vara öppnare och tydligare när de släpps ut på marknaden, utan att för den skull påverka de immateriella rättigheterna beträffande sammansättningen av förblandningar som innehåller sådana tillsatser.
- (3) Framför allt bör man i bilaga III till förordning (EG) nr 1831/2003 införa ytterligare märkningskrav för denna typ av tillsatser och för förblandningar som de ingår i, så att det går att kontrollera att de tekniska tillsatserna i ett preparat är godkända för detta ändamål och att tillsatserna endast påverkar den aktiva substansen i preparatet.
- (4) Den viktigaste informationen ska vara kvar på tillsatsens eller förblandningens förpackning eller behållare, men tekniska framsteg gör det också möjligt att ge information om preparats sammansättning på ett flexiblere och mindre kostsamt sätt i annan skriftlig form. Detta överensstämmer med definitionen av märkning i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 ⁽²⁾.
- (5) Aktörer ska kunna ge information om sammansättningen av preparat som släpps ut på marknaden eftersom sådan information gör det möjligt för slutanvändare eller köpare att göra ett välgrundat val och en lämplig riskbedömning, och bidrar till lojal handel.
- (6) Dessa krav på ytterligare märkning och information bör tillämpas enbart på tillsatser som tillhör de kategorier som avses i artikel 6.1 a, b och c i förordning (EG) nr 1831/2003. När sådana tillsatser är godkända som preparat är det enbart den aktiva substansen som omfattas av godkännandet och inte andra ingredienser i preparaten, som kan variera.
- (7) För att förhindra alla oönskade effekter på människors och djurs hälsa och på miljön, bör aktörer se till att ingredienserna i preparaten som släpps ut på marknaden och används är fysikaliskt-kemiskt och biologiskt kompatibla.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1.)

- (8) Bilaga III till förordning (EG) nr 1831/2003 om särskilda märkningskrav för vissa fodertillsatser och för förblandningar och bilaga IV till samma förordning om allmänna användningsvillkor bör därför ändras med hänsyn till tekniska framsteg och vetenskaplig utveckling vad gäller tillsatser som innehåller preparat.
- (9) Det behövs en övergångsperiod för att förhindra störningar i utsläppandet på marknaden och i användningen av befintliga tillsatser som innehåller preparat och av foder som innehåller dem, så att de kan användas tills lagren är tömda.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av bilagorna III och IV

Bilagorna III och IV till förordning (EG) nr 1831/2003 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Övergångsbestämmelse

Tillsatser som innehåller preparat och förblandningar som innehåller sådana tillsatser, vilka har tillverkats och märkts före den 23 mars 2017 i enlighet med förordning (EG) nr 1831/2003 i dess lydelse före den 23 mars 2015 får fortsätta att släppas ut på marknaden och användas till dess att lagren har tömts.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Bilagorna III och IV till förordning (EG) nr 1831/2003 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga III ska ersättas med följande:

"BILAGA III

1. SÄRSKILDA MÄRKNINGSKRAV FÖR VISSA TILLSATSER OCH FÖR FÖRBLANDNINGAR

a) Zootekniska tillsatser, koccidiostatika och histomonostatika:

- Sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.
- Bruksanvisning.
- Koncentrationen.

b) Enzymer, förutom de ovannämnda uppgifterna:

- De aktiva beståndsdelarnas benämning i överensstämmelse med deras enzymaktivitet enligt godkännandet.
- Identifikationsnummer enligt Internationella biokemiförbundet.
- I stället för koncentration, aktivitetsenheter (aktivitetsenheter per gram eller aktivitetsenheter per milliliter).

c) Mikroorganismer:

- Sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.
- Bruksanvisning.
- Stammens registreringsnummer.
- Antalet kolonibildande enheter (CFU) per gram.

d) Näringstillsatser:

- Halt av aktiv substans.
- Sista garantidatum för angiven halt eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.

e) Tekniska och organoleptiska tillsatser, med undantag av aromämnen:

- Halt av aktiv substans.

f) Aromämnen:

- Iblandningsgrad i förblandningar.

2. YTTERLIGARE MÄRKNINGSKRAV OCH INFORMATIONSKRAV FÖR VISSA TILLSATSER SOM INNEHÅLLER PREPARAT OCH FÖR FÖRBLANDNINGAR SOM INNEHÅLER SÅDANA PREPARAT

a) Tillsatser som tillhör de kategorier som avses i artikel 6.1 a, b och c och innehåller preparat:

i) Uppgift på förpackningen eller behållaren om preparatets specifika namn och identifikationsnummer och halten av eventuella tekniska tillsatser i preparatet, för vilka maximihalter har angetts i motsvarande godkännande.

ii) Följande information via något skriftligt medium eller bifogat preparatet:

- Det specifika namnet och identifikationsnumret på eventuella tekniska tillsatser i preparatet.
- Namnet på varje annat ämne eller annan produkt som ingår i preparatet, i fallande ordning efter vikt.

- b) Förblandningar som innehåller tillsatser som tillhör de kategorier som avses i artikel 6.1 a, b och c och innehåller preparat:
 - i) I förekommande fall, uppgift på förpackningen eller behållaren om att förblandningen innehåller tillsatspreparat med tekniska tillsatser för vilka maximihalter har angetts i motsvarande godkännande.
 - ii) På begäran från köparen eller användaren, information om det specifika namnet, identifikationsnumret och halten av de tekniska tillsatser som avses i led i och som ingår i tillsatspreparaten.”

2. I bilaga IV ska följande punkt läggas till som punkt 5:

- ”5. Tekniska tillsatser eller andra ämnen eller produkter som ingår i tillsatser som innehåller preparat får endast ändra de fysikalisk-kemiska egenskaperna hos den aktiva substansen i preparatet och ska användas i enlighet med villkoren för godkännande om det finns sådana bestämmelser.

Preparatets beståndsdelar ska vara fysikaliskt-kemiskt och biologiskt kompatibla med de önskade effekterna.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/328**av den 2 mars 2015****om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 vad gäller den handling vid införsel som ska användas för foder och livsmedel av animaliskt ursprung****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽¹⁾, särskilt artikel 53.1 b ii, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 ⁽²⁾ fastställer särskilda villkor för import av foder och livsmedel med ursprung i eller avsända från Japan efter olyckan vid kärnkraftverket i Fukushima, för att människors och djurs hälsa i unionen ska skyddas.
- (2) Enligt artikel 9 i genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 ska foder- och livsmedelsföretagare eller deras företrädare vid förhandsanmälan fylla i del I av den gemensamma handling vid införsel (CED) som avses i kommissionens förordning (EG) nr 669/2009 ⁽³⁾ och sända handlingen till den behöriga myndigheten vid det utsedda införselstället eller gränskontrollstationen. Den gemensamma handling vid införsel som avses i förordning (EG) nr 669/2009 gäller endast foder och livsmedel av icke-animaliskt ursprung och gäller inte foder och livsmedel av animaliskt ursprung, däribland fiskeriprodukter.
- (3) I fråga om foder och livsmedel av animaliskt ursprung, däribland fiskeriprodukter, som omfattas av rådets direktiv 97/78/EG ⁽⁴⁾ föreskriver kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 ⁽⁵⁾ att den gemensamma veterinärhandling vid införsel (CVED) i bilaga III till den förordningen ska användas vid förhandsanmälan.
- (4) Genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 ska ändras enligt följande:

1. I artikel 9 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Foder- och livsmedelsföretagare eller deras företrädare ska i förväg anmäla ankomsten av alla sändningar av produkter, med undantag av te med ursprung i andra regioner än Fukushima.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 322/2014 av den 28 mars 2014 om särskilda villkor för import av foder och livsmedel med ursprung i eller avsända från Japan efter olyckan vid kärnkraftverket i Fukushima (EUT L 95, 29.3.2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 669/2009 av den 24 juli 2009 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 när det gäller strängare offentlig kontroll av import av visst foder och vissa livsmedel av icke-animaliskt ursprung och om ändring av beslut 2006/504/EG (EUT L 194, 25.7.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11).

2. Vid förhandsanmälan ska de fylla i följande:

- a) För produkter av animaliskt ursprung: Del 1 av den gemensamma handling vid införsel (CED) som avses i artikel 3 a i förordning (EG) nr 669/2009, med beaktande av anvisningarna för ifyllande av handlingen i bilaga II till förordning (EG) nr 669/2009.
- b) I fråga om foder och livsmedel av animaliskt ursprung, däribland fiskeriprodukter, som omfattas av rådets direktiv 97/78/EG: den gemensamma veterinärhandlingen vid införsel (CVED) i bilaga III till kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 (*).

Respektive handling ska sändas till den behöriga myndigheten vid det utsedda införselstället eller gränskontrollstationen minst två arbetsdagar före sändningens fysiska ankomst.

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredjeland vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11)."

2. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Övergång till fri omsättning

För övergång till fri omsättning av varje sändning av produkter krävs det, utom för de produkter som omfattas av direktiv 97/78/EG och som redan regleras genom förordning (EG) nr 136/2004, att foder- eller livsmedelsföretagaren eller dennes företrädare (fysiskt eller elektroniskt) för tullmyndigheterna uppvisar en gemensam handling vid införsel som vederbörligen fyllts i av behörig myndighet så snart alla offentliga kontroller har utförts. Tullmyndigheterna får endast låta sändningen övergå till fri omsättning om ett positivt beslut från den behöriga myndigheten anges i fält II.14 på handlingen och handlingen är undertecknad i fält II.21."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/329**av den 2 mars 2015****om undantag från unionens bestämmelser om djur- och folkhälsa vad gäller införsel till Europeiska unionen av livsmedel av animaliskt ursprung avsedda för Expo Milano 2015 i Milano (Italien)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.5 tredje strecksatsen samt artikel 9.2 b och 9.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ⁽²⁾, särskilt artikel 9 andra stycket,

med beaktande av rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG ⁽³⁾, särskilt artikel 29.1 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) Italien kommer att stå som värd för världsutställningen EXPO Milano 2015 som kommer att äga rum i Milano under perioden 1 maj–31 oktober 2015. Det centrala temat för utställningen är "Feeding the Planet – Energy for Life". Enligt planerna kommer ungefär 150 länder att delta i Expo Milano 2015 och med tanke på temat kommer livsmedelsprodukter, inklusive produkter av animaliskt ursprung, att behöva föras in till unionen från tredjeländer.
- (2) Tredjeländer beviljas tillstånd att exportera produkter av animaliskt ursprung till unionen på grundval av ett antal krav i unionens lagstiftning som beaktar risker för djur- och folkhälsan. Inte alla länder som deltar i Expo Milano 2015 är emellertid fullständigt godkända för att exportera produkter av animaliskt ursprung till unionen. Det är därför lämpligt att fastställa vissa undantag från de nuvarande hälsokraven vid import för att tillåta införsel av dessa produkter uteslutande för användning på Expo Milano 2015.
- (3) När det gäller djurhälsoaspekterna får de produkter av animaliskt ursprung som medför en risk för introduktion av djursjukdomar till unionen, t.ex. färskt kött, köttprodukter, mjölk, mjölkprodukter och andra produkter av animaliskt ursprung, endast importeras till unionen om alla relevanta djurhälsogarantier som föreskrivs i unionens importlagstiftning är uppfyllda. Samma sak gäller för produkter av animaliskt ursprung som transiteras genom unionen, förutsatt att de transporteras till ett tredjeland. För att få importeras eller transiteras genom unionen måste produkterna av animaliskt ursprung komma från de tredjeländer som särskilt anges i den relevanta djurhälsolagstiftningen för import och ha genomgått de särskilda behandlingar som föreskrivs i denna lagstiftning.
- (4) För att skydda djurhälsostatusen i unionen bör endast produkter av animaliskt ursprung som uppfyller unionens djurhälsokrav vid import eller transitering få föras in till unionen för användning på Expo Milano 2015.
- (5) Med tanke på riskerna vid införsel till unionen från tredjeländer av produkter av animaliskt ursprung som brister i överensstämmelse med unionens folkhälsokrav och på behovet av att skydda folkhälsan, måste det säkerställas att dessa produkter överensstämmer med folkhälsokraven i ursprungstredjelandet och att de är tjänliga som livsmedel i det landet. Detta skulle medföra en risk som är jämförbar med den som resande från unionen skulle erfara när de reser till och konsumerar sådana varor i det berörda tredjelandet. Dessutom har de behöriga italienska myndigheterna lämnat garantier som syftar till att förhindra att de ovannämnda riskerna kan påverka människors hälsa i unionen negativt.

⁽¹⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.⁽³⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

- (6) De italienska myndigheterna ska därför se till att inga av de produkter som brister i överensstämmelse konsumeras och saluförs utanför Expo Milano 2015.
- (7) Med tanke på de betydande folkhälsoriskerna kopplade till musslor bör införsel till unionen av alla former av musslor avsedda för Expo Milano 2015 endast tillåtas om dessa produkter uppfyller de folkhälsokrav vid import som fastställs i den relevanta unionslagstiftningen. Därför bör dessa produkter undantas från tillämpningsområdet för denna förordning.
- (8) Med beaktande av de risker som produkter av animaliskt ursprung från tredjeländer för vilka särskilda skydds- eller säkerhetsåtgärder har vidtagits eller kommer att vidtas till följd av hot mot djur- och folkhälsan i enlighet med artikel 22 i rådets direktiv 97/78/EG⁽¹⁾ utgör för djur- och folkhälsan, är det lämpligt att undanta dessa produkter från tillämpningsområdet för denna förordning.
- (9) För att minska riskerna kopplade till införsel till unionen av produkter av animaliskt ursprung som inte uppfyller alla unionens djur- och folkhälsokrav och förhindra att de saluförs i unionen, bör dessa produkter omfattas av hårda kontrollåtgärder, kunna spåras i alla stadier av transport, lagring, leverans och bortskaffande av rester eller avfall och endast användas på Expo Milano 2015.
- (10) För att göra det möjligt att föra in dessa produkter till unionen men samtidigt förhindra att de släpps ut på unionsmarknaden, bör de hänföras till förfarandet för temporär import i enlighet med artikel 576.1 i förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾ till dess att de konsumeras på Expo Milano 2015 eller att eventuella rester av dessa produkter bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009⁽³⁾ som kategori 1-material eller återexporteras. Vid behov bör dessa produkter förflyttas till Italien från den plats där de fördes in till unionen inom ramen för det förfarande för extern transitering som avses i artikel 91.1 i förordning (EEG) nr 2913/92⁽⁴⁾ innan de hänförs till förfarandet för temporär import. Konsumtion eller förstöring av sådana produkter ska anses som återexport enligt artikel 582.2 i förordning (EEG) nr 2454/93.
- (11) För att dessutom säkerställa att de produkter som brister i överensstämmelse inte släpps ut på unionsmarknaden bör de endast få transporteras direkt till Expo Milano 2015 eller, om det är nödvändigt av praktiska skäl, till uttryckligen godkända tullager enligt artiklarna 12 och 13 i direktiv 97/78/EG för mellanlagring före deras slutliga leverans till Expo Milano 2015.
- (12) För att säkerställa spårbarheten hos de produkter av animaliskt ursprung som brister i överensstämmelse bör de behöriga myndigheterna använda det integrerade veterinärdatasystemet (Traces) som infördes genom kommissionens beslut 2004/292/EG⁽⁵⁾ (nedan kallat *Tracessystemet*) för att registrera relevanta uppgifter om produkterna från tidpunkten för deras införsel till unionen tills de konsumeras på utställningsområdet för Expo Milano 2015 eller bortskaffas efter evenemangets slut.
- (13) För att informera besökare och personal på Expo Milano 2015 om den möjliga risken vid konsumtion av produkter som brister i överensstämmelse och för att säkerställa att dessa produkter inte konsumeras och saluförs utanför området för Expo Milano 2015 på grund av den risk de kan utgöra för folkhälsan, bör de italienska myndigheterna lämna information om att vissa produkter av animaliskt ursprung från tredjeländer inte uppfyller unionens folkhälsanormer, utan endast normerna i det relevanta ursprungstredjelandet, och att det är förbjudet att konsumera och saluföra dessa produkter utanför utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- (14) Eftersom Expo Milano 2015 är ett tillfälligt evenemang bör bestämmelserna i denna förordning endast tillämpas under en begränsad tid.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs ett undantag från unionens djur- och folkhälsobestämmelser för införsel till unionen av produkter av animaliskt ursprung eller livsmedel som innehåller sådana produkter vilka är avsedda för det utställningsområde för Expo Milano 2015 som beskrivs i punkt 1 i bilaga I (nedan kallat *utställningsområdet för Expo Milano 2015*).

Denna förordning ska inte tillämpas på de musslor som avses i punkt 2.1 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004 eller på livsmedel som framställts av dessa djur.

Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de skyddsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 22 i direktiv 97/78/EG och som gäller under tillämpningsperioden för denna förordning.

Artikel 2

Krav på de produkter som är avsedda för utställningsområdet för Expo Milano 2015

Medlemsstaterna ska tillåta införsel av sändningar av produkter av animaliskt ursprung eller livsmedel som innehåller sådana produkter från tredjeländer eller anläggningar från vilka det enligt unionslagstiftningen inte är tillåtet att importera dessa produkter eller livsmedel som innehåller sådana produkter till unionen, endast för användning på utställningsområdet för Expo Milano 2015 och om följande gäller:

- a) De kommer från ett tredjeland som officiellt deltar i Expo Milano 2015 och är avsedda för det tredjelandets utställningsmonter på utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- b) De har förpackats i förseglade containrar eller förpackningar ur vilka innehållet inte kan läcka och som är märkta med texten "for exclusive destination EXPO Milano 2015" i rött och vitt med tecken av läsbar storlek i förhållande till storleken på containrarna eller förpackningarna.
- c) Om de förtecknas i bilaga II ska de uppfylla alla följande villkor:
 - i) De är godkända för transitering genom unionen i enlighet med de krav för transitering genom unionen som fastställs i de rättsakter som anges i bilaga II för varje produkt och som ska tillämpas analogt.
 - ii) De åtföljs av det veterinärintyg för transitering eller lagring som fastställs i de bestämmelser som anges i bilaga II för varje förtecknad produkt och som ska tillämpas analogt.
 - iii) De åtföljs av veterinärintyget i bilaga III.
 - iv) De har hänförts till förfarandet för temporär import i enlighet med artikel 576.1 i förordning (EEG) nr 2454/93.
 - v) Om de är avsedda att förflyttas till Italien från en gränskontrollstation som ligger utanför Italien och som förtecknas i bilaga I till kommissionens beslut 2009/821/EG ⁽¹⁾ eller i eventuella relevanta avtal mellan unionen och tredjeländer, ska de hänföras till förfarandet för extern transitering som avses i artikel 91.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 innan de i Italien hänförs till förfarandet för temporär import i enlighet med artikel 576.1 i förordning (EEG) nr 2454/93.
- d) Om de inte förtecknas i bilaga II ska de uppfylla alla följande villkor:
 - i) De åtföljs av veterinärintyget i bilaga III.
 - ii) De uppfyller villkoren i led c iv och v i denna artikel.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2009/821/EG av den 28 september 2009 om upprättande av en förteckning över godkända gränskontrollstationer, om fastställande av vissa regler för inspektioner som utförs av kommissionens veterinäre experter och om fastställande av veterinärrenheter i Traces (EUT L 296, 12.11.2009, s. 1).

Artikel 3

Införsel av produkter

De sändningar av produkter som avses i artikel 2 ska uppfylla följande villkor:

- a) De förs in till unionen via en gränskontrollstation som förtecknas i bilaga I till beslut 2009/821/EG eller i eventuella relevanta avtal mellan unionen och tredjeländer.
- b) Deras ankomst anmäls till gränskontrollstationen för införsel minst två arbetsdagar i förväg.

Artikel 4

Uppgifter för gränskontrollstationen för införsel och de behöriga tullmyndigheterna

1. Gränskontrollstationen för införsel ska göra följande:
 - a) Genomföra en dokument- och identitetskontroll enligt artikel 4 i direktiv 97/78/EG.
 - b) Kontrollera om de sändningar av produkter som avses i artikel 2 och som har sitt ursprung i ett av de tredjeländer som deltar i Expo Milano 2015 är avsedda för det tredjelandets utställningsmonter på utställningsområdet för Expo Milano 2015.
 - c) Via Tracessystemet utfärda en gemensam veterinärhandling vid införsel (CVED) avsedd för den lokala veterinärenheten i Traces, Milano Città IT03603, som anges i bilaga II till beslut 2009/821/EG (nedan kallad *den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603*) eller för den Tracesenhet som ansvarar för det berörda tullagret om produkterna först skickas till ett sådant tullager som avses i punkt 2 i bilaga I.
 - d) Säkerställa att sändningarna skickas direkt till utställningsområdet för Expo Milano 2015 eller till ett sådant tullager som avses i punkt 2 i bilaga I.
 - e) Tillåta transitering av sändningar som inte omfattas av bilagan till kommissionens beslut 2011/163/EU ⁽¹⁾, förutsatt att dessa skickas direkt till utställningsområdet för Expo Milano 2015 eller till ett sådant tullager som avses i punkt 2 i bilaga I.
 - f) Avvisa eller förstöra produkter som inte uppfyller kraven i artikel 2.
2. Gränskontrollstationen för införsel och de behöriga tullmyndigheterna ska säkerställa följande:
 - a) Att produkterna hänförs till förfarandet för temporär import i enlighet med artikel 576.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 till dess att de konsumeras på utställningsområdet för Expo Milano 2015 eller förstörs enligt artikel 7.10 och 7.11.
 - b) Att produkterna vid behov förflyttas till Italien från den plats där de fördes in till unionen inom ramen för det förfarande för extern transitering som avses i artikel 91.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 innan de hänförs till temporär import.

Artikel 5

Uppgifter för de gränskontrollstationer som ansvarar för de tullager som avses i bilaga I

När sändningarna har skickats till ett sådant tullager som avses i punkt 2 i bilaga I ska de gränskontrollstationer som ansvarar för de berörda tullagren göra följande:

- a) Säkerställa att sändningarna skickas direkt från det tullager som avses i bilaga I till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- b) Säkerställa att sändningarna transporteras till utställningsområdet för Expo Milano 2015 under de behöriga myndigheterna tillsyn i fordon eller containrar som förseglats av dessa myndigheter.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2011/163/EU av den 16 mars 2011 om godkännande av planer som lagts fram av tredjeländer i enlighet med artikel 29 i rådets direktiv 96/23/EG (EUT L 70, 17.3.2011, s. 40).

- c) Säkerställa att den officiella veterinären vid tullagret via Traces underrättar den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 vid utställningsområdet för Expo Milano 2015 om sändningens planerade ankomst till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- d) Notera och registrera de uppgifter som mottagits via Traces om sändningens ankomst från den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 vid utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- e) Registrera de uppgifter som avses i punkt A i bilaga IV för den sändning som skickats till utställningsområdet för Expo Milano 2015.

Artikel 6

Uppgifter för den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 vid utställningsområdet för Expo Milano 2015

Den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 vid utställningsområdet för Expo Milano 2015 ska göra följande:

- a) Genomföra en dokument- och identitetskontroll vid ankomsten av varje sådan sändning av produkter som avses i artikel 2 till utställningsområdet för Expo Milano 2015 samt kontrollera alla förseglingars integritet och överensstämmelsen mellan den mottagna sändningen och uppgifterna i CVED i Traces.
- b) Säkerställa att sändningen verkligen förs in på utställningsområdet för Expo Milano 2015.
- c) Via Traces underrätta gränskontrollstationen för införsel eller den gränskontrollstation som ansvarar för det avsändande tullagret om sändningens ankomst till utställningsområdet för Expo Milano 2015 och om sändningens integritet.
- d) Registrera alla de uppgifter som avses i punkt B i bilaga IV för de mottagna sändningarna.
- e) Säkerställa att livsmedlet endast används för visning och/eller provsmakning på plats.

Artikel 7

Uppgifter för den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 efter produkternas ankomst till utställningsområdet för Expo Milano 2015

När de sändningar som avses i artikel 2 ankommit till utställningsområdet för Expo Milano 2015 ska den lokala veterinärenheten Milano Città IT03603 göra följande:

1. Uppdatera de register som avses i artikel 6 d med uppgifter om sändningarnas användning.
2. Säkerställa att sändningarna inte uppvisar uppenbara förändringar eller skador, vilket kan göra dem olämpliga för deras avsedda användning.
3. Beslagta och förstöra de sändningar som av något skäl inte kan anses vara lämpliga för provsmakning på plats.
4. Identifiera en person vid den utställningsmonter som produkterna är avsedda för som ansvarar för genomförandet av åtgärderna i artikel 8.2.
5. Underrätta den ansvariga person som avses i punkt 4 om skyldigheterna i artikel 8.2.
6. Identifiera alla platser på utställningsområdet för Expo Milano 2015 där produkterna i sändningen ska visas eller användas för provsmakning på plats.
7. Garantera full spårbarhet av sändningarna inom utställningsområdet för Expo Milano 2015.
8. Garantera att produkterna endast används för visning eller provsmakning på plats.

9. Säkerställa att ingen produkt säljs eller görs tillgänglig för besökare eller personal på Expo Milano 2015 för andra ändamål än visning eller provsmakning på plats.
10. Säkerställa att alla de sändningar eller delar därav som inte används för visning eller provsmakning på plats samlas in och bortskaffas som kategori 1-material i enlighet med artikel 12 a–c i förordning (EG) nr 1069/2009 eller återexporteras till ett tredjeland senast den 31 december 2015.
11. Säkerställa att de särskilda containrar som innehåller de sändningar eller delar därav som avses i punkt 10 får lämna utställningsområdet för Expo Milano 2015 endast om de är hermetiskt tillslutna och avsedda för en bestämmelseort där materialet kommer att bortskaffas i enlighet med artikel 12 a–c i förordning (EG) nr 1069/2009 eller återexporteras till ett tredjeland senast den 31 december 2015.
12. När Expo Milano 2015 avslutats och senast den 31 december 2015 underrätta de behöriga tullmyndigheterna om att produkterna konsumerats eller bortskaffats.

Artikel 8

Skyldigheter för EXPO 2015 S.p.A. och utställare på EXPO Milano 2015

1. Expo 2015 S.p.A. ska göra följande:
 - a) Identifiera alla utställare på Expo Milano 2015 och tillhandahålla en aktuell förteckning över dessa utställare till de lokala behöriga myndigheterna.
 - b) För varje utställare identifiera en person som ansvarar för genomförandet av åtgärderna i punkt 2.
 - c) Tillhandahålla logistiskt stöd för transporten av de produkter som omfattas av denna förordning till strukturer där de kan behandlas på det sätt som föreskrivs i artikel 7.10 och 7.11.
2. Utställare på Expo Milano 2015 ska göra följande:
 - a) Ge logistiskt stöd till de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning med avseende på lagring av de produkter som avses i artikel 2.
 - b) Säkerställa att användningen av de produkter som avses i artikel 2 är begränsad till visning eller provsmakning på plats.
 - c) På begäran av de behöriga myndigheterna och under deras tillsyn tillhandahålla avskilda utrymmen och lämpliga medel för lagring av de produkter som avses i artikel 2 och som inte används för visning eller provsmakning på plats.
 - d) Underrätta de behöriga myndigheterna om alla fall eller eventuellt förestående fall av bristande efterlevnad vad gäller genomförandet av åtgärderna i denna punkt.
 - e) Säkerställa att alla de produkter som avses i artikel 2 och som inte används för visning eller provsmakning på plats registreras och bortskaffas i enlighet med artikel 7.10 och 7.11.

Artikel 9

Information till besökare och personal på Expo Milano 2015

1. Den behöriga italienska myndigheten ska säkerställa att åtminstone följande information visas för besökare och personal på Expo Milano 2015 inne i lokalerna för Expo Milano 2015 där de produkter som avses i artikel 2 erbjuds allmänheten eller används vid tillagning av mat som ska erbjudas allmänheten:

”Detta livsmedel innehåller produkter av animaliskt ursprung som kommer från länder utanför EU och som endast uppfyller folkhälsornormerna i dessa länder. Det är förbjudet att konsumera och distribuera sådana produkter utanför utställningsområdet för Expo Milano 2015.”

2. Expo 2015 S.p.A. ska ge de behöriga italienska myndigheterna tillgång till de nödvändiga medlen och utrymmena för visning av den information som avses i punkt 1.

*Artikel 10***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 mars 2015 till och med den 31 oktober 2015.

Artiklarna 7.10, 7.11, 8.1 c samt 8.2 a och e ska fortsätta att gälla tills alla de produkter, eller delar därav, som avses i artikel 2 och som förts in enligt denna förordning har bortskaffats i enlighet med dessa artiklar senast den 31 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

*BILAGA I***1. Utställningsområde för Expo Milano 2015**

Utställningsområdet för Expo Milano 2015 (lokal veterinärenhet i Traces: **Milano Città IT03603**)

2. Godkända tullager

Tullager som i enlighet med artiklarna 12 och 13 i direktiv 97/78/EG godkänts av de italienska behöriga myndigheterna och offentliggjorts på det italienska hälsovårdsministeriets officiella webbplats:

<http://www.salute.gov.it>

BILAGA II

Förteckning över de produkter och bestämmelser som avses i artikel 2 c i och ii

Beskrivning av produkter ⁽¹⁾	Unionens rättsakter, inkl. de krav som ska tillämpas för transitering och de relevanta förlagor till veterinärintyg som ska användas
Kött	Kommissionens förordning (EU) nr 206/2010 ⁽²⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga III till den förordningen Kommissionens förordning (EG) nr 798/2008 ⁽³⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga XI till den förordningen Kommissionens förordning (EG) nr 119/2009 ⁽⁴⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga III till den förordningen
Köttberedningar	Kommissionens beslut 2000/572/EG ⁽⁵⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga III till det beslutet
Köttprodukter	Kommissionens beslut 2007/777/EG ⁽⁶⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga IV till det beslutet
Mjolk och mjölkprodukter	Kommissionens förordning (EU) nr 605/2010 ⁽⁷⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i del 3 i bilaga II till den förordningen
Sammansatta produkter	Kommissionens förordning (EU) nr 28/2012 ⁽⁸⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga II till den förordningen
Ägg och äggprodukter	Förordning (EG) nr 798/2008, inkl. förslaget till veterinärintyg i bilaga XI till den förordningen
Fiskeriprodukter från vattenbruk	Kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 ⁽⁹⁾ , inkl. förslaget till veterinärintyg för import i tillägg IV till bilaga VI till den förordningen

⁽¹⁾ De produkter som anges i första kolumnen i tabellen omfattas av motsvarande unionsakter som anges i den andra kolumnen.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 206/2010 av den 12 mars 2010 om fastställande av förteckningar över tredjeländer, områden eller delar därav från vilka det är tillåtet att föra in vissa djur och färskt kött till Europeiska unionen samt kraven för veterinärintyg (EUT L 73, 20.3.2010, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 798/2008 av den 8 augusti 2008 om fastställande av en förteckning över tredjeländer, områden, zoner eller delområden från vilka fjäderfä och fjäderfäprodukter får importeras till och transiteras genom gemenskapen samt kraven för veterinärintyg (EUT L 226, 23.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 119/2009 av den 9 februari 2009 om fastställande av en förteckning över tredjeländer och delar av tredjeländer för import till eller transitering genom gemenskapen av kött av vilda harar och kaniner, vissa vilda landlevande däggdjur och hägnade kaniner samt om kraven för veterinärintyg (EUT L 39, 10.2.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 2000/572/EG av den 8 september 2000 om fastställande av villkor angående djurhälsa, folkhälsa och veterinärintyg för import av köttberedningar till gemenskapen från tredjeländer (EGT L 240, 23.9.2000, s. 19).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut 2007/777/EG av den 29 november 2007 om djur- och folkhälsovillkor och förlagor till hälsointyg för import från tredjeländer av vissa köttprodukter och behandlade magar, blåsor och tarmar avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av beslut 2005/432/EG (EUT L 312, 30.11.2007, s. 49).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 605/2010 av den 2 juli 2010 om djur- och folkhälsovillkoren samt villkoren för utfärdande av veterinärintyg för införsel till Europeiska unionen av obehandlad mjölk och mjölkprodukter avsedda att användas som livsmedel (EUT L 175, 10.7.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 28/2012 av den 11 januari 2012 om fastställande av intygskrav för import till och transitering genom unionen av vissa sammansatta produkter och om ändring av beslut 2007/275/EG och förordning (EG) nr 1162/2009 (EUT L 12, 14.1.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 av den 5 december 2005 om tillämpningsåtgärder för vissa produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 och för genomförandet av offentlig kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, om undantag från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 27).

BILAGA III

Förlaga till intyg för produkter av animaliskt ursprung eller livsmedel innehållande dessa produkter avsedda att sändas till Expo Milano 2015

LAND:

Veterinärintyg för EU

Del I: Närmare uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn Adress Land Tfn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Intygets referensnummer																
					I.3. Central behörig myndighet																		
					I.4. Lokal behörig myndighet																		
					I.5. Mottagare Namn Adress Land Tfn																		
	I.6. Person med ansvar för sändningen i EU																						
	I.7. Ursprungs-land		ISO-kod	I.8. Ursprungs-region		Kod	I.9. Bestämmelse-land		ISO-kod	I.10. Bestämmelse-region		Kod											
	I.11. Ursprungsort Namn Adress Land				Godkännande nr				I.12. Bestämmelseort Namn Adress Postnr/Region				Godkännande nr										
	I.13. Lastningsort Adress				Godkännande nr				I.14. Datum för avresa														
	I.15. Transportmedel Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐ Vägtransport ☐ Övriga ☐ Identifikation Dokumentreferens				I.16. Gränskontrollstation för införsel till EU Namn Gränskontrollstationens nr				I.17. CITES-nr														
	I.18. Beskrivning av varan						I.19. Varukod (HS)						I.20. Kvantitet										
I.21. Temperatur Rumstemperatur ☐ Kyla ☐ Fryst ☐						I.22. Antal förpackningar						I.23. Förseglingens nummer/Containernummer						I.24. Typ av förpackning					
I.25. Varorna intygas vara avsedda som/för: Livsmedel ☐												I.27. För import och införsel till EU ☐											
I.28. Identifiering av varorna (*)																							

LAND

EXPO 2015

Del II: Intyg

II.a. Intygets referensnummer

II.b.

II.1. Hälsointyg

I egenskap av officiell veterinär/officiell inspektör (*) intyggar jag följande:

- De varor som omfattas av detta intyg är avsedda att föras in till Europeiska unionen uteslutande för användning på Expo Milano 2015 och i överensstämmelse med förordning (EU) 2015/329.
- Såvitt jag känner till är de varor som avses ovan tjänliga som livsmedel i ursprungslandet.

Anmärkningar**Del I:**

- Fält I.8: Koden för region/område/zon (i förekommande fall) enligt bilaga II till förordning (EU) nr 206/2010, bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008, bilaga I till förordning (EG) nr 119/2009 och bilaga II till beslut 2007/777/EG.
- Fält I.11: Ursprungsort: Den avsändande anläggningens namn och adress.
- Fält I.12: Bestämmelseort: Tullagrets namn, godkännandennummer och adress där varorna får lagras.
- Fält I.15: Registreringsnummer (järnvägsvagnar, containrar eller vägfordon), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg). Särskilda uppgifter ska lämnas vid eventuell ur- och omlastning.
- Fält I.19: Ange lämplig kod enligt Harmoniserade systemet (HS) under följande rubriker: 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, 0208, 0209, 0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306, 0307 (utom musslor enligt HS-nummer 030711–030739 och 030771–030791), 0308, 0401, 0402, 0403, 0404, 0405, 0406, 0407, 0408, 0410, 0504, 0511, 1502, 1504, 1516, 1517, 1518, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605 (utom musslor enligt HS-nummer 160551–160556), 1702, 1806, 1901, 1902, 2103, 2104, 2105, 2106, 2202, 3501, 3502, 3503, 3504 och 3507.
- Fält I.23: Identifiering av förseglingens nummer/containernummer (i tillämpliga fall).
- Fält I.28: (*) Ange de specifika uppgifter som fastställs i förlagorna till veterinärintyg enligt den produkttyp som anges i bilaga II till förordning (EU) 2015/329.

Del II:

Underskriften ska ha annan färg än den tryckta texten. Samma sak gäller stämplarna, om det inte rör sig om relief- eller vattenstämplar.

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

Officiell veterinär/Officiell inspektör (*)

Namn (med versaler):

Titel och befattning:

Datum:

Underskrift:

Stämpel:

BILAGA IV

Uppgifter som avses i artiklarna 5 e, 6 d och 7.1**A. Uppgifter som den ansvariga gränskontrollstationen ska registrera vid tullagren enligt artikel 5 e**

Följande uppgifter ska registreras enligt artikel 5 e:

1. Datum för ankomst till tullagret.
2. Beskrivning av produkterna.
3. Mängd.
4. Tredjeland som är ursprungsland.
5. EU:s gränskontrollstation för införsel.
6. Nummer på den gemensamma veterinärhandlingen vid införsel (CVED) som genereras av Traces och utfärdas vid gränskontrollstationen för införsel.
7. Nummer på den försegling som ursprungstredjelandets hälsovårdsmyndigheter har anbringat (artikel 2 b) och som anges i det särskilda hälsointyg som åtföljer sändningarna och som fastställs i bilaga III till denna förordning.
8. Nummer på det dokument som tullen har utfärdat för transport av sändningen från gränskontrollstationen för införsel till det godkända tullagret.
9. Kontaktuppgifter för den person som ansvarar för sändningen.
10. Datum för utförsel av sändningen/del av sändningen från det godkända tullagret till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
11. Nummer på det dokument som tullen har utfärdat för transport av sändningen/del av sändningen från det godkända tullagret till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
12. Beskaffenhet hos den sändning/del av sändning som har avsänts från det godkända tullagret till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
13. Mängd av den sändning/del av sändning som har avsänts från det godkända tullagret till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
14. Nummer på CVED som utfärdats för den sändning/del av sändning som har avsänts från det godkända tullagret till utställningsområdet för Expo Milano 2015.

B. Uppgifter som ska registreras vid de interna strukturerna för Expo Milano 2015 enligt artiklarna 6 d och 7.1

Följande uppgifter ska registreras enligt artiklarna 6 d och 7.1:

1. Datum för ankomst till utställningsområdet för Expo Milano 2015.
2. Beskrivning av produkterna.
3. Mängd.
4. Tredjeland som är ursprungsland.
5. EU:s gränskontrollstation för införsel eller godkända tullager från vilken/vilka produkterna avsänds till utställningsområdet för Expo Milano 2015 (om tillämpligt).

6. Nummer på den gemensamma veterinärhandlingen vid införsel (CVED) som genereras av Traces och utfärdas vid gränskontrollstationen för införsel eller numret på den nya CVED som utfärdats av de godkända tullagren för den sändning som avsänds till utställningsområdet för Expo Milano 2015 (om tillämpligt).
 7. Nummer på det dokument som tullen har utfärdat för transport av den sändning/del av sändning som har sänts till utställningsområdet för Expo Milano 2015 från gränskontrollstationen för införsel eller från de godkända tullagren.
 8. Nummer på den försegling som hälsovårds- och tullmyndigheterna för gränskontrollstationen för införsel eller hälsovårds- och tullmyndigheterna för den gränskontrollstation för införsel som är behörig för de godkända tullagren har anbringat (om tillämpligt).
 9. Mängden produkter i sändningen som redan har använts på Expo Milano 2015 (för visning eller provsmakning på plats).
 10. Återstående mängd som ännu inte har använts.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/330**av den 2 mars 2015****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2015.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	EG	120,8
	MA	80,4
	TR	106,5
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	253,9
	TR	182,6
	ZZ	218,3
0709 93 10	MA	81,4
	TR	200,0
	ZZ	140,7
0805 10 20	EG	46,1
	IL	73,0
	MA	44,4
	TN	56,8
	TR	71,0
	ZZ	58,3
	ZZ	50,1
0805 50 10	TR	50,1
	ZZ	50,1
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,5
	MK	26,7
	US	180,1
	ZZ	92,5
	ZZ	92,5
0808 30 90	AR	132,9
	CL	166,7
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	95,3
	ZZ	123,5
	ZZ	123,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2015/331

av den 2 mars 2015

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 33 och 31.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 juli 2013 antog rådet beslut 2013/393/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Franz-Michael SKJOLD MELLBIN till Europeiska unionens särskilda representant (nedan kallad *den särskilda representanten*) i Afghanistan. Den särskilda representantens uppdrag löper ut den 28 februari 2015.
- (2) Den särskilda representantens uppdrag bör förlängas för en ytterligare period på åtta månader.
- (3) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag under omständigheter som kan förvärras och hindra uppnående av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Franz-Michael SKJOLD MELLBINS uppdrag som särskild representant i Afghanistan förlängs till och med den 31 oktober 2015. Rådet får besluta att uppdraget för den särskilda representanten ska avslutas tidigare, på grundval av en bedömning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och på förslag av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten).

Artikel 2

Politiska mål

Den särskilda representanten ska representera unionen och främja unionens politiska mål i Afghanistan, i nära samordning med medlemsstaternas företrädare i Afghanistan. Den särskilda representanten ska i synnerhet

- a) bidra till genomförandet av EU:s och Afghanistans gemensamma uttalande och EU-strategin i Afghanistan 2014–2016,
- b) stödja den politiska dialogen mellan unionen och Afghanistan,
- c) stödja Förenta nationerna (FN) i dess nyckelroll i Afghanistan, med särskild tonvikt på att bidra till bättre samordning av det internationella biståndet och härigenom främja genomförandet av kommunikéerna från Bonn-, Chicago-, Tokyo- och Londonkonferenserna samt relevanta FN-resolutioner.

Artikel 3

Uppdrag

För att fullgöra sitt uppdrag ska den särskilda representanten, i nära samarbete med medlemsstaternas representanter i Afghanistan,

- a) främja unionens syn på den politiska processen och utvecklingen i Afghanistan,
- b) upprätthålla nära kontakter med och stödja utvecklingen av berörda afghanska institutioner, särskilt regeringen och parlamentet samt lokala myndigheter; kontakter ska även upprätthållas med andra afghanska politiska grupper och andra berörda aktörer i Afghanistan, särskilt berörda aktörer från det civila samhället,

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/393/Gusp av den 22 juli 2013 om ändring av beslut 2013/382/Gusp om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Afghanistan (EUT L 198, 23.7.2013, s. 47).

- c) upprätthålla nära kontakter med berörda internationella och regionala aktörer i Afghanistan, i synnerhet den särskilda representanten för FN:s generalsekreterare, Atlantpaksorganisationens (Nato) höga civila representant och andra viktiga partner och organisationer,
- d) informera om framstegen i strävan att uppnå målen för EU:s och Afghanistans gemensamma uttalande, EU-strategin i Afghanistan 2014–2016 och kommunikéerna från Bonn-, Chicago-, Tokyo- och Londonkonferenserna, särskilt med avseende på
 - i) civil kapacitetsuppbyggnad, särskilt på regional och lokal nivå,
 - ii) gott styre och upprättande av institutioner som är nödvändiga för rättsstatsprincipen, särskilt ett oberoende domstolsväsen,
 - iii) valreformer och konstitutionella reformer,
 - iv) reformering av säkerhetssektorn, däribland förstärkning av de rättsliga institutionerna och rättsstatsprincipen, den nationella armén och polisstyrkan, framför allt uppbyggnaden av den civila polisen,
 - v) främjande av tillväxt, särskilt genom jordbruk och landsbygdsutveckling,
 - vi) fullgörande av Afghanistans internationella människorättsåtaganden, inklusive respekt för rättigheterna för personer som tillhör minoriteter och kvinnors och barns rättigheter,
 - vii) respekt för de demokratiska principerna och rättsstatsprincipen,
 - viii) främjande av kvinnors deltagande i den offentliga förvaltningen, det civila samhället och, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325(2000), fredsprocessen,
 - ix) fullgörande av Afghanistans internationella åtaganden, inklusive samarbete i samband med internationella ansträngningar för att bekämpa terrorism, olaglig narkotikahandel och människohandel samt spridning av vapen, massförstörelsevapen och därtill relaterad materiel,
 - x) underlättande av det humanitära biståndet och flyktingars och internflyktingars återvändande under ordnade förhållanden,
 - xi) ökad effektivitet av unionens närvaro och verksamhet i Afghanistan och stöd till utformningen av de regelbundna rapporter om genomförandet av EU-strategin i Afghanistan 2014–2016 som rådet har begärt,
- e) delta aktivt i lokala samordningsforum såsom det gemensamma samordnings- och övervakningsorganet och samtidigt hålla icke-deltagande medlemsstater fullständigt underrättade om de beslut som fattas på dessa nivåer,
- f) lämna råd om unionens deltagande i och ståndpunkter vid internationella konferenser när det gäller Afghanistan,
- g) aktivt bidra till att främja regionalt samarbete genom relevanta initiativ, bland annat Istanbulprocessen och konferensen för Afghanistan om regionalt ekonomiskt samarbete,
- h) bidra till genomförandet av unionens politik för de mänskliga rättigheterna och EU:s riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, bland annat med avseende på kvinnor och barn i konflikttrabbade områden, särskilt genom att övervaka och inrikta sig på utvecklingen i detta avseende,
- i) vid behov stödja en allomfattande fredsprocess under afghansk ledning som kan resultera i en politisk lösning i överensstämmelse med de "absoluta gränser" som man enades om vid Bonnkonferensen.

Artikel 4

Genomförande av uppdraget

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av den höga representanten.
2. Kusp ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den särskilda representantens främsta kontaktpunkt med rådet. Kusp ska, utan att det påverkar den höga representantens befogenheter, ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.
3. Den särskilda representanten ska nära samordna sitt arbete med Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) och dess berörda avdelningar.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden från och med den 1 mars 2015 till och med den 31 oktober 2015 ska uppgå till 3 975 000 EUR.

2. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för den särskilda representantens uppdrag och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av en stab. Staben ska besitta den kompetens som krävs när det gäller vissa politiska frågor med hänsyn till vad uppdraget kräver. Den särskilda representanten ska utan dröjsmål och regelbundet informera rådet och kommissionen om sammansättningen av staben.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner och utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till utstationerad personal ska då betalas av medlemsstaten, av den berörda unionsinstitutionen respektive av utrikestjänsten. Experter som medlemsstaterna utstationerar vid unionens institutioner eller utrikestjänsten får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten, den utsändande unionsinstitutionen eller utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal

Privilegier, immunitet och ytterligare garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes personal utan hinder ska kunna fullfölja uppdraget ska på lämpligt sätt fastställas i överenskommelse med värdlandet. Medlemsstaterna och utrikestjänsten ska lämna allt stöd som behövs för detta.

Artikel 8

Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter

Den särskilda representanten och personerna i hans stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2013/488/EU ⁽¹⁾.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.
2. Unionens delegationer och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten i överensstämmelse med sitt mandat och utifrån säkerhetssituationen i det geografiska ansvarsområdet vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all personal som lyder direkt under den särskilda representanten, särskilt genom att

- a) upprätta en specifik säkerhetsplan grundad på vägledning från utrikestjänsten och som inbegriper specifika fysiska, organisatoriska och procedurmässiga säkerhetsåtgärder för hantering av en säker personalförflyttning till och inom det geografiska området såväl som hanteringen av säkerhetsincidenter och en beredskaps- och evakueringsplan för kontoret,
- b) se till att all personal utstationerad utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i det geografiska området,

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

- c) se till att alla medlemmar av staben som ska utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till det geografiska området, grundad på den riskklassificering som tilldelats området,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som lämnas i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar tillämpas och skriftligen rapportera till rådet, den höga representanten och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för lägesrapporten och rapporten om uppdragets genomförande.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna rapporter till den höga representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till rådets arbetsgrupper. Regelbundna rapporter ska spridas via Coreu-nätet. Den särskilda representanten kan avge rapporter till rådet (utrikes frågor). I enlighet med artikel 36 i fördraget får den särskilda representanten medverka när Europaparlamentet informeras.

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska bidra till enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens handlande och till att säkerställa att unionens alla instrument och medlemsstaternas handlande används på ett samstämmigt sätt för att uppnå unionens politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med kommissionens verksamhet och med unionens delegation i Pakistan. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och unionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med cheferna för medlemsstaternas beskickningar och cheferna för unionens delegationer. De ska göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska ge lokal politisk vägledning till chefen för Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan). Den särskilda representanten och den civila insatschefen ska vid behov samråda. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

Artikel 13

Bistånd i samband med anspråk

Den särskilda representanten och dennes personal ska bistå med att tillhandahålla uppgifter för att möta alla anspråk och förpliktelser som härrör från uppdragen för tidigare särskilda representanter i Afghanistan och ska för detta ändamål tillhandahålla administrativt bistånd och tillgång till relevanta handlingar.

Artikel 14

Översyn

Genomförandet av detta beslut och dess samstämmighet med andra insatser från unionen i området ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska senast i slutet av augusti 2015 lägga fram en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget för rådet, den höga representanten och kommissionen.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 mars 2015.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2015/332**av den 2 mars 2015****om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien och för krisen i Georgien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 33 och artikel 31.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 8 juli 2014 antog rådet beslut 2014/438/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Herbert SALBER till Europeiska unionens särskilda representant (nedan kallad *den särskilda representanten*) för Sydkaukasien och för krisen i Georgien. Den särskilda representantens uppdrag löper ut den 28 februari 2015.
- (2) Den särskilda representantens uppdrag bör förlängas med ytterligare åtta månader.
- (3) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag under omständigheter som kan komma att förvärras och hindra uppnåendet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Herbert SALBERS uppdrag som särskild representant för Sydkaukasien och för krisen i Georgien förlängs härmed till och med den 31 oktober 2015. Uppdraget för den särskilda representanten får dock avslutas tidigare om rådet beslutar detta, på förslag av den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten).

*Artikel 2***Politiska mål**

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på unionens politiska mål för Sydkaukasien, inbegripet de mål som fastställs i slutsatserna från Europeiska rådets extra möte i Bryssel den 1 september 2008 och rådets slutsatser av den 15 september 2008 samt av den 27 februari 2012. I dessa mål ingår att

- a) i enlighet med befintliga mekanismer, inbegripet Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och dess Minskgrupp, förhindra konflikter i regionen, bidra till en fredlig lösning av konflikter i regionen, inbegripet krisen i Georgien och Nagorno-Karabach, genom att främja återvändande av flyktingar och internflyktingar och på andra lämpliga sätt, samt stödja genomförandet av en sådan lösning i enlighet med folkrättens principer,
- b) på ett konstruktivt sätt upprätthålla kontakter med de viktigaste aktörerna i regionen,
- c) uppmuntra och stödja ett utökat samarbete mellan Armenien, Azerbajdzjan och Georgien samt, vid behov förekommande fall, deras grannländer,
- d) öka unionens effektivitet och synlighet i regionen.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/438/Gusp av den 8 juli 2014 om ändring och förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien och för krisen i Georgien (EUT L 200, 9.7.2014, s. 11).

*Artikel 3***Uppdrag**

För att uppnå de politiska målen ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) utveckla kontakter med regeringar, parlament, andra viktiga politiska aktörer, domstolsväsen och det civila samhället i regionen,
- b) verka för att länderna i regionen samarbetar i regionala frågor av gemensamt intresse, t.ex. gemensamma säkerhetshot, kampen mot terrorism, olaglig handel och organiserad brottslighet,
- c) bidra till en fredlig lösning av konflikter enligt folkrättens principer och underlätta att lösningen genomförs i nära samarbete med Förenta nationerna, OSSE och dess Minskgrupp,
- d) i fråga om krisen i Georgien
 - i) bidra vid förberedelserna av de internationella samtal som kommer att hållas enligt punkt 6 i avtalet av den 12 augusti 2008 (internationella diskussioner i Genève) och genomförandeåtgärderna av den 8 september 2008 som omfattar arrangemang för säkerhet och stabilitet i regionen, frågan om flyktingar och internflyktingar på grundval av internationellt erkända principer, och andra frågor som parterna gemensamt kommer överens om,
 - ii) bidra till utformningen av unionens ståndpunkt och företräda denna, på den särskilda representantens nivå, vid de diskussioner som avses i led i, och
 - iii) underlätta genomförandet av avtalet av den 12 augusti 2008 liksom genomförandeåtgärderna av den 8 september 2008,
- e) underlätta utarbetandet och genomförandet av förtroendeskapande åtgärder,
- f) vid behov bidra till att utforma unionens bidrag till att konflikten slutligt ska kunna biläggas,
- g) intensifiera unionens dialog om regionen med de viktigaste berörda aktörerna,
- h) bistå unionen med att vidareutveckla en övergripande politik i förhållande till Sydkaukasien,
- i) inom ramen för de åtgärder som anges i denna artikel bidra till genomförandet av unionens politik för mänskliga rättigheter och unionens riktlinjer för mänskliga rättigheter, särskilt vad avser barn och kvinnor i konfliktdrabbade områden, framför allt genom att i detta avseende övervaka och gripa sig an utvecklingen.

*Artikel 4***Genomförande av uppdraget**

1. Den särskilda representanten ska under ledning av den höga representanten ansvara för uppdragets genomförande.
2. Kusp ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska, utan att det påverkar den höga representantens befogenheter, ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.
3. Den särskilda representanten ska nära samordna sitt arbete med Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) och dess berörda avdelningar.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för den särskilda representantens uppdrag under perioden från och med den 1 mars 2015 till och med den 31 oktober 2015 ska uppgå till 1 350 000 EUR.
2. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 6***Stabens inrättande och sammansättning**

1. Inom ramen för den särskilda representantens uppdrag och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska utan dröjsmål informera rådet och kommissionen om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner och utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till utstationerad personal ska betalas av respektive medlemsstat, av den av unionens institutioner som berörs eller av utrikestjänsten. Experter som medlemsstaterna har utstationerat till unionens institutioner eller utrikestjänsten får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktssanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten, den utsändande unionsinstitutionen eller utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera på ett sätt som gagnar den särskilda representantens uppdrag.
4. Den särskilda representantens personal ska samlokaliseras med berörda avdelningar inom utrikestjänsten eller berörda unionsdelegationer för att säkerställa konsekvens och samstämmighet i deras respektive verksamheter.

*Artikel 7***Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal**

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes medarbetare utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska på lämpligt sätt fastställas i en överenskommelse med värdländerna. Medlemsstaterna och utrikestjänsten ska lämna allt stöd som behövs för detta.

*Artikel 8***Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och personerna i dennes stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2013/488/EU ⁽¹⁾.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.
2. Unionens delegationer i området och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

*Artikel 10***Säkerhet**

I enlighet med unionens policy för säkerheten för personal som är utstationerad utanför unionen i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten i överensstämmelse med den särskilda representantens uppdrag och utifrån säkerhetssituationen i det geografiska ansvarsområdet, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all den personal som lyder direkt under den särskilda representanten, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan grundad på vägledning från utrikestjänsten och som inbegriper uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och procedurmässiga säkerhetsåtgärder för hantering av en säker personalflyttning till och inom det geografiska området så väl som hanteringen av säkerhetsincidenter och en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal utstationerad utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

- c) se till att alla medlemmar av staben som ska utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som utrikestjänsten har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som lämnas i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar tillämpas och skriftligen rapportera till rådet, den höga representanten och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för lägesrapporten och rapporten om uppdragets genomförande.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till den höga representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till rådets arbetsgrupper. Regelbundna rapporter ska spridas via Coreu-nätet. Den särskilda representanten får avge rapporter till rådet (utrikes frågor). I enlighet med artikel 36 i fördraget får den särskilda representanten medverka när Europaparlamentet informeras.

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska bidra till enhetlighet, samstämmighet och effektivitet i unionens åtgärder och bistå med att säkerställa att unionens samtliga instrument inom området används på ett samordnat sätt för att uppnå unionens politiska mål. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och unionens delegationer. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och unionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med cheferna för unionens delegationer och medlemsstaternas beskickningschefer, vilka på alla sätt ska biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska i nära samarbete med chefen för unionens delegation i Georgien ge vägledning om lokala politiska förhållanden till chefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia). Den särskilda representanten och den civila operationschefen för EUMM Georgia ska samråda vid behov. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

Artikel 13

Bistånd i samband med anspråk

Den särskilda representanten och dennes personal ska bistå med att tillhandahålla uppgifter för att möta alla anspråk och förpliktelser som härrör från uppdragen för tidigare särskilda representanter för Sydkaukasien och för krisen i Georgien och ska för sådana ändamål tillhandahålla administrativt bistånd och tillgång till relevanta handlingar.

Artikel 14

Översyn

Genomförandet av detta beslut och dess samstämmighet med andra insatser från unionens sida i regionen ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska senast i slutet av augusti 2015 för rådet, den höga representanten och kommissionen lägga fram en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 mars 2015.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/333**av den 2 mars 2015****om utnämning av en italiensk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 302,

med beaktande av den italienska regeringens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den 13 september 2010 antog rådet beslut 2010/570/EU, Euratom om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2010–20 september 2015 ⁽¹⁾.
- (2) En plats som ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har blivit ledig till följd av att Corrado ROSSITTO har avlidit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Flora GOLINI, *Vicepresidente nonché Membro della Giunta esecutiva confederale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni)*, utnämns härmed till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 20 september 2015.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 251, 25.9.2010, s. 8.

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/334**av den 2 mars 2015**

om ändring av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000,

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig (nedan kallat *det interna avtalet*) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 1.7 och 8.4,

med beaktande av anslutningsakten för Kroatien, särskilt den gemensamma förklaringen C rörande Europeiska utvecklingsfonden,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt den gemensamma förklaringen C som bifogas anslutningsakten för Kroatien kommer Kroatien att få tillträde till Europeiska utvecklingsfonden när den nya fleråriga budgetramen för samarbete träder i kraft efter landets anslutning till unionen och kommer att bidra till denna från och med den 1 januari under det andra kalenderåret efter anslutningsdagen.
- (2) Republiken Kroatien anslöt sig till Europeiska unionen den 1 juli 2013.
- (3) I enlighet med artikel 1.7 i det interna avtalet ska den fördelning av bidrag som det hänvisas till i artikel 1.2 a, vilken för närvarande endast omfattar uppskattade belopp för Kroatien, ändras genom beslut av rådet när en ny stat ansluter sig till unionen.
- (4) Enligt artikel 8.4 i det interna avtalet ska den röstfördelning som anges i artikel 8.2, vilken för närvarande endast innebär ett uppskattat röstantal för Kroatien, och den kvalificerade majoritet som anges i artikel 8.3 i det interna avtalet ändras genom beslut av rådet när en ny stat ansluter sig till unionen.
- (5) Bidragen och röstfördelningen bör bekräftas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den fördelningsnyckel och det bidrag till elfte Europeiska utvecklingsfonden som föreskrivs för Kroatien i artikel 1.2 a i det interna avtalet samt de röster i kommittén för Europeiska utvecklingsfonden som föreskrivs för Kroatien i artikel 8.2 i det interna avtalet bekräftas härmed.

⁽¹⁾ EUT L 210, 6.8.2013, s. 1.

Artikel 2

Det interna avtalet ska ändras på följande sätt:

1. I raden som rör Kroatien i tabellen i artikel 1.2 a, ska fotnotshänvisningen "(*)" efter landsnamnet Kroatien och fotnoten "(*) Uppskattat belopp." utgå.
2. I tabellen i artikel 8.2 ska följande utgå:
 - a) Fotnotshänvisningen "(*)" efter landsnamnet Kroatien samt hakparenteserna i andra kolumnen för samma rad.
 - b) Fotnoten "(*) Uppskattat röstantal."
 - c) Raden "Summa EU-27", "998".
 - d) Fotnotshänvisningen "(*)" efter "Summa EU-28" och hakparenteserna i andra kolumnen för samma rad "[1 000]".
3. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

"3. För kvalificerad majoritet i EUF-kommittén ska det krävas 721 röster av 1 000, varvid minst 15 medlemsstater röstar för förslaget. En blockerande minoritet ska utgöras av 280 röster."

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har antagits.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2015/335**av den 2 mars 2015****om ändring av beslut 2010/231/Gusp om restriktiva åtgärder mot Somalia**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 april 2010 antog rådet beslut 2010/231/Gusp⁽¹⁾.
- (2) Den 24 oktober 2014 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2182 (2014) om situationen i Somalia och Eritrea, vilken bland annat bekräftar vapenembargot mot Somalia.
- (3) FN:s säkerhetsråds resolution 2182 (2014) ger FN:s medlemsstater tillåtelse att på Somalias territorialvatten och på öppet hav utanför Somalias kust inspektera fartyg på väg till eller från Somalia, om det finns rimliga skäl att anta att de transporterar träkol och därmed överträder förbudet mot handel med träkol, eller vapen eller militär utrustning och därmed överträder vapenembargot, eller att de transporterar vapen eller militär utrustning till personer eller enheter som är föremål för sanktioner.
- (4) Beslut 2010/231/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel ska införas i beslut 2010/231/Gusp:

"Artikel 4a

1. Medlemsstaterna får, i enlighet med punkterna 15–21 i FN:s säkerhetsråds resolution 2182 (2014), på Somalias territorialvatten och på öppet hav utanför Somalias kust fram till och inbegripet Arabiska havet och Persiska viken, nationellt eller genom frivilliga multinationella marina partnerskap såsom *Combined Maritime Forces* och i samarbete med Somalias federala regering, inspektera fartyg som är på väg till eller från Somalia, om de har rimliga skäl att anta att fartygen

- i) transporterar träkol, vilket strider mot förbudet mot handel med träkol,
- ii) transporterar vapen eller militär utrustning till Somalia, direkt eller indirekt, vilket strider mot vapenembargot mot Somalia,
- iii) transporterar vapen eller militär utrustning till personer eller enheter som angetts av sanktionskommittén.

2. Medlemsstaterna ska när de utför en inspektion enligt punkt 1 agera i konstruktiv anda och först söka medgivande från fartygets flaggstat före inspektionerna.

3. Medlemsstaterna får när de utför en inspektion enligt punkt 1 tillämpa alla nödvändiga åtgärder som står i proportion till omständigheterna, i full överensstämmelse med den internationella humanitära rätt och den internationella människorättslagstiftning som eventuellt är tillämplig, samtidigt som de gör sitt yttersta för att undvika otillbörliga dröjsmål eller otillbörliga störningar av utövandet av rätten till oskadlig genomfart eller rätten till fri sjöfart.

4. Medlemsstaterna får, vid upptäckt av artiklar som det är förbjudet att leverera, importera eller exportera genom vapenembargot mot Somalia eller genom träkolsförbudet, beslagta och bortskaffa (exempelvis genom att förstöra dem, göra dem obrukbara, lagra dem eller överföra dem till en annan stat än ursprungsstaten eller destinationsstaten för bortskaffande) sådana artiklar. Under inspektionen får medlemsstaterna samla bevismaterial med direkt koppling till transport av sådana artiklar. Medlemsstaterna får göra sig av med beslagttaget träkol via återförsäljning, som ska övervakas av övervakningsgruppen för Somalia och Eritrea (SEMG). Bortskaffandet bör utföras på ett miljömässigt ansvarsfullt sätt. Medlemsstaterna får, med hamnstatens godkännande, bemyndiga fartyg och deras besättning att

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/231/Gusp av den 26 april 2010 om restriktiva åtgärder mot Somalia och om upphävande av gemensam standpunkt 2009/138/Gusp (EUT L 105, 27.4.2010, s. 17).

bege sig till en lämplig hamn för att underlätta ett sådant bortskaffande. En medlemsstat som samarbetar för bortskaffande av sådana artiklar ska lämna in en skriftlig rapport till sanktionskommittén senast 30 dagar efter det att sådana artiklar förs in på dess territorium om de åtgärder som vidtagits för att bortskaffa eller förstöra dem.

5. Medlemsstaterna ska snarast meddela sanktionskommittén om eventuella inspektioner som avses i punkt 1, inbegripet genom att lämna in en rapport om inspektionen som innehåller all relevant information, däribland en redogörelse av skälen till och resultatet av inspektionen och, om det är möjligt, inkludera fartygets flagg, fartygets namn, namn och identifieringsuppgifter om fartygets befälhavare, fartygets ägare och lastens ursprungliga säljare, samt om insatser som gjorts för att söka medgivande från fartygets flaggstat.

6. Punkt 1 ska inte påverka medlemsstaternas rättigheter, skyldigheter eller ansvar i enlighet med internationell rätt, inbegripet rättigheter eller skyldigheter i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention, däribland den allmänna principen om en flaggstats exklusiva jurisdiktion när det gäller dess fartyg på öppet hav, med hänsyn till icke-förtecknade fartyg och i alla andra situationer än den som anges i den punkten.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (GUSP) 2015/336**av den 2 mars 2015****om genomförande av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.2,

med beaktande av rådets beslut 2013/798/Gusp av den 23 december 2013 om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 2c, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 december 2013 antog rådet beslut 2013/798/Gusp.
- (2) Den 31 december 2014 strök den sanktionskommitté som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2127 (2013) om Centralafrikanska republiken en person från förteckningen över de personer som är föremål för åtgärder enligt punkterna 30 och 32 i FN:s säkerhetsråds resolution 2134 (2014).
- (3) Förteckningen över de personer som är föremål för restriktiva åtgärder enligt bilagan till beslut 2013/798/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2013/798/Gusp ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar
D. REIZNIECE-OZOLA
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 352, 24.12.2013, s. 51.

BILAGA

Uppgifterna i bilagan till beslut 2013/798/Gusp om följande person ska strykas:

Levy YAKETE

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (GUSP) 2015/337**av den 2 mars 2015****om genomförande av beslut 2010/231/Gusp om restriktiva åtgärder mot Somalia**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.2,

med beaktande av rådets beslut 2010/231/Gusp av den 26 april 2010 om restriktiva åtgärder mot Somalia och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2009/138/Gusp ⁽¹⁾, särskilt artikel 7, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 april 2010 antog rådet beslut 2010/231/Gusp.
- (2) Den 19 december 2014 strök Förenta nationernas säkerhetsrådskommitté, inrättad i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 751 (1992) och 1907 (2009), en person från förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärder som fastställs i punkterna 1, 3 och 7 i säkerhetsrådets resolution 1844 (2008).
- (3) Bilaga I till beslut 2010/231/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till beslut 2010/231/Gusp ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2015.

På rådets vägnar

D. REIZNIECE-OZOLA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 105, 27.4.2010, s. 17.

BILAGA

Uppgifterna i bilaga I till beslut 2010/231/Gusp om följande person ska utgå:

Mohamed SA'ID

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/338**av den 27 februari 2015****om vissa tillfälliga skyddsåtgärder i samband med högpatogen aviär influensa av subtyp H5N8 i Ungern****(Endast den ungerska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virussjukdom hos fåglar, inklusive fjäderfä. Infektioner med aviära influensavirus hos tamfjäderfä orsakar två huvudformer av denna sjukdom som har olika virulens. Den lågpatogena formen orsakar vanligen endast milda symtom, medan den högpatogena leder till mycket hög dödlighet hos de flesta fjäderfäarter. Den sjukdomen kan ha en mycket stark inverkan på lönsamheten inom fjäderfäuppfödningen.
- (2) Aviär influensa förekommer huvudsakligen hos fåglar, men under vissa omständigheter även hos människor, även om risken i allmänhet är mycket låg.
- (3) Vid utbrott av aviär influensa finns det risk för att sjukdomsagenset sprids till andra anläggningar där fjäderfä eller andra fåglar i fångenskap hålls. Till följd av detta kan sjukdomsagenset spridas från en medlemsstat till andra medlemsstater och till tredjeländer via handel med levande fåglar eller produkter från dem.
- (4) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽³⁾ anges vissa förebyggande åtgärder för övervakning och tidig upptäckt av aviär influensa samt de minimiåtgärder för bekämpning som ska vidtas vid ett utbrott av sjukdomen hos fjäderfä eller andra fåglar i fångenskap. Enligt det direktivet ska skydds- och övervakningsområden upprättas vid ett utbrott av högpatogen aviär influensa.
- (5) Ungern har underrättat kommissionen om ett utbrott av högpatogen aviär influensa av subtyp H5 på en anläggning inom dess territorium där fjäderfä eller andra fåglar i fångenskap hålls, och har omedelbart vidtagit de åtgärder som krävs enligt direktiv 2005/94/EG, inbegripet upprättande av skydds- och övervakningsområden.
- (6) Kommissionen har granskat dessa åtgärder i samarbete med Ungern och konstaterar att gränserna för de skydds- och övervakningsområden som den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har upprättat befinner sig på tillräckligt avstånd från den anläggning där utbrottet bekräftats.
- (7) För att förhindra onödiga störningar i handeln inom unionen och för att undvika att tredjeländer inför omotiverade handelshinder, måste man på unionsnivå i samarbete med Ungern snabbt fastställa de skydds- och övervakningsområden som den medlemsstaten upprättat.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) I väntan på nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder bör man därför i bilagan till detta beslut fastställa de skydds- och övervakningsområden i Ungern där de djurhälsoåtgärder för sjukdomsbekämpning som föreskrivs i direktiv 2005/94/EG har vidtagits, och det bör anges hur länge denna regionalisering ska gälla.
- (9) Detta beslut kommer att ses över vid nästa möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ungern ska se till att de skydds- och övervakningsområden som upprättats i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2005/94/EG omfattar åtminstone de områden som anges som skydds- och övervakningsområden i delarna A och B i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas till och med den 26 mars 2015.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Ungern.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2015.

På kommissionens vägnar
Vytienis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

DEL A

Skyddsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Kod (om sådan finns)	Namn
HU	Ungern	Postnr	Område
			I regionen Békés:
		5525	Füzesgyarmat

DEL B

Övervakningsområde som avses i artikel 1:

ISO-landskod	Medlemsstat	Kod (om sådan finns)	Namn
HU	Ungern	Postnr	Område
			I regionen Békés:
		5526	Kertészsziget
		5527	Bucsa
		5520	Szeghalom
		5510	Dévaványa
			I regionen Hajdú-Bihar:
		4173	Nagyrábé
		4145	Csökmő
		4144	Darvas
		4171	Sárretudvari
		4172	Biharnagybajom
		4163	Szerep

RÄTTELSE

Rättelse till rådets beslut 2014/401/Gusp av den 26 juni 2014 om Europeiska unionens satellitcentrum och om upphävande av gemensam åtgärd 2001/555/Gusp om inrättade av Europeiska unionens satellitcentrum

(Europeiska unionens officiella tidning L 188 av den 27 juni 2014)

På sidan 78, artikel 13.1, ska det

i stället för: "[...] den 15 oktober 2011 [...]"

vara: "[...] den 15 oktober 2001 [...]".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV